

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing

- ★ **Verordening (EG) nr. 1329/2003 van de Raad van 21 juli 2003 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 992/95 betreffende communautaire tariefcontingenten voor bepaalde landbouw- en visserijproducten van oorsprong uit Noorwegen** 1
- Verordening (EG) nr. 1330/2003 van de Commissie van 25 juli 2003 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit 5
- Verordening (EG) nr. 1331/2003 van de Commissie van 25 juli 2003 tot vaststelling van de minimumverkooprijzen voor boter en de maximumbedragen van de steun voor room, boter en boterconcentraat die gelden voor de 124e bijzondere inschrijving in het kader van de in Verordening (EG) nr. 2571/97 bedoelde permanente openbare inschrijving 7
- Verordening (EG) nr. 1332/2003 van de Commissie van 25 juli 2003 tot vaststelling van de maximaankooprijzen van boter voor de 77e inschrijving in het kader van de in Verordening (EG) nr. 2771/1999 bedoelde permanente inschrijving 9
- Verordening (EG) nr. 1333/2003 van de Commissie van 25 juli 2003 tot vaststelling van het maximumbedrag van de steun voor boterconcentraat voor de 296e bijzondere inschrijving die wordt gehouden in het kader van de permanente verkoop bij inschrijving als bedoeld in Verordening (EEG) nr. 429/90 10
- ★ **Verordening (EG) nr. 1334/2003 van de Commissie van 25 juli 2003 tot wijziging van de toelatingsvoorwaarden voor een aantal toevoegingsmiddelen van de groep sporenelementen in diervoeders** 11
- ★ **Verordening (EG) nr. 1335/2003 van de Commissie van 25 juli 2003 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 2454/93 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek ⁽¹⁾** 16
- ★ **Verordening (EG) nr. 1336/2003 van de Commissie van 25 juli 2003 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2076/2002 wat betreft het voortgezette gebruik van de werkzame stoffen van bijlage II ⁽¹⁾** 21

Verordening (EG) nr. 1337/2003 van de Commissie van 25 juli 2003 tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de ingediende aanvragen voor invoerrechten op grond van Verordening (EG) nr. 1143/98 betreffende de invoer van koeien en vaarzen van bepaalde bergrassen	26
---	----

II Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing

Commissie

2003/549/EG:

- * **Beschikking van de Commissie van 17 juli 2003 tot verlenging van de in artikel 95, lid 6, van het EG-Verdrag genoemde periode met betrekking tot de nationale bepalingen inzake het gebruik van kortketenige gechlореerde paraffines waarvan Nederland overeenkomstig artikel 95, lid 4, kennis heeft gegeven ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 2539) .....** 27

2003/550/EG:

- * **Beschikking van de Commissie van 22 juli 2003 tot wijziging van Beschikking 2002/79/EG houdende speciale voorwaarden voor de invoer van grondnoten en bepaalde van grondnoten afgeleide producten van oorsprong uit of verzonden uit China ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 2602) .....** 39

2003/551/EG:

- * **Beschikking van de Commissie van 22 juli 2003 tot wijziging van Beschikking 97/830/EG tot intrekking van Beschikking 97/613/EG en houdende vaststelling van bijzondere voorwaarden voor de invoer van pimpernoten (pistaches) en bepaalde daarvan afgeleide producten van oorsprong of herkomst uit Iran ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 2603) .....** 43

2003/552/EG:

- * **Beschikking van de Commissie van 22 juli 2003 tot wijziging van Beschikking 2002/80/EG tot vaststelling van bijzondere voorwaarden voor de invoer van vijgen, hazelnoten, pistachenoten en bepaalde daarvan afgeleide producten van oorsprong uit of verzonden uit Turkije ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 2604) .....** 47

2003/553/EG:

- * **Beschikking van de Commissie van 23 juli 2003 inzake de subsidieerbaarheid van de uitgaven die sommige lidstaten in 2003 zullen verrichten voor het verzamelen en beheren van gegevens die essentieel zijn voor het gemeenschappelijk visserijbeleid (kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 2629) .....** 51

2003/554/EG:

- * **Besluit nr. 2/2003 van het Gemengd Comité EU-Zwitserland van 15 juli 2003 tot wijziging van bijlage II (sociale zekerheid) bij de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Zwitserse Bondsstaat, anderzijds, over het vrije verkeer van personen .....** 55

Rectificaties

Rectificatie van Verordening (EG) nr. 1319/2003 van de Commissie van 24 juli 2003 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer in de sector melk en zuivelproducten (PB L 186 van 25.7.2003)	61
---	----

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 1329/2003 VAN DE RAAD

van 21 juli 2003

tot wijziging van Verordening (EG) nr. 992/95 betreffende communautaire tariefcontingenten voor bepaalde landbouw- en visserijproducten van oorsprong uit Noorwegen

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 133,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 992/95 van de Raad van 10 april 1995 betreffende de opening en de wijze van beheer van communautaire tariefcontingenten voor bepaalde landbouw- en visserijproducten van oorsprong uit Noorwegen⁽¹⁾ werden communautaire tariefcontingenten geopend voor bepaalde landbouw- en visserijproducten uit Noorwegen. Deze contingenten werden toegekend op grond van de overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en het Koninkrijk Noorwegen van 14 mei 1973⁽²⁾.
- (2) Bij een overeenkomst in de vorm van een briefwisseling tussen de Europese Gemeenschap en het Koninkrijk Noorwegen, goedgekeurd bij Besluit 2003/465/EG van de Raad⁽³⁾, is door beide partijen besloten tot aanvullende bilaterale concessies betreffende de handel in landbouwproducten. Bij die overeenkomst heeft de Gemeenschap zich op bepaalde voorwaarden ertoe verplicht elk jaar voor bepaalde producten uit Noorwegen jaarlijkse tariefcontingenten tegen nulrecht te openen.
- (3) Die tariefcontingenten dienen derhalve te worden geopend van 1 januari tot en met 31 december van elk jaar. In het eerste kalenderjaar waarin deze verordening van toepassing is moeten de jaarlijkse hoeveelheden worden verminderd in verhouding tot het deel van de contingentperiode dat is verlopen vooraleer de contingenten worden geopend.

- (4) Het bedrag van de tariefcontingenten met de volgnummers 09.0785 en 09.0786 dient in euro te worden omgerekend. Deze bedragen in euro dienen vastgelegd te worden overeenkomstig artikel 18, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek⁽⁴⁾, waarbij de koers van de Noorse kroon wordt gebruikt die op 1 oktober 2002 in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*⁽⁵⁾ is bekendgemaakt.
- (5) Vanaf 1 januari 2004 is het de bedoeling de tariefcontingenten voor producten van GN-code 0204 te beheren op basis van Verordening (EG) nr. 2529/2001 van de Raad van 19 december 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector schapen- en geitenvlees⁽⁶⁾. Daarom dient het tariefcontingent voor die producten van oorsprong uit Noorwegen slechts tot het eind van het jaar 2003 te worden beheerd onder de regeling die bij Verordening (EG) nr. 992/95 is vastgesteld. Voor de resterende maanden van het jaar 2003, dient met betrekking tot de invoer van die producten, reeds te worden bepaald dat een document van oorsprong moet worden voorgelegd in overeenstemming met de bepalingen die op basis van Verordening (EG) nr. 2529/2001 zijn vastgesteld.
- (6) Het is daarom noodzakelijk Verordening (EG) nr. 992/95 dienovereenkomstig te wijzigen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EG) nr. 992/95 wordt als volgt gewijzigd:

1. het volgende lid wordt aan artikel 1 toegevoegd:

„4. In afwijking van lid 3, zullen importeurs, wat de producten van GN-code 0204 betreft, een document van oorsprong voorleggen, overeenkomstig de bepalingen die op basis van artikel 16, leden 1 en 4, van Verordening (EG) nr. 2529/2001 van de Raad van 19 december 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector schapen- en geitenvlees^(*) zijn vastgesteld.

(*) PB L 341 van 22.12.2001, blz. 3.”.

⁽¹⁾ PB L 101 van 4.5.1995, blz. 1. Verordening gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 3061/95 (PB L 327 van 30.12.1995, blz. 1).

⁽²⁾ PB L 171 van 27.6.1973, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 156 van 25.6.2003, blz. 48.

⁽⁴⁾ PB L 302 van 19.10.1992, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2700/2000 (PB L 311 van 12.12.2000, blz. 17).

⁽⁵⁾ PB C 235 van 1.10.2002, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB L 341 van 22.12.2001, blz. 3.

2. bijlage I wordt gewijzigd overeenkomstig de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

1. In 2003 wordt de jaarlijkse hoeveelheid van de tariefcontingenten opgenomen in Verordening (EG) nr. 992/95 zoals gewijzigd overeenkomstig de bijlage bij deze verordening, verminderd in verhouding tot het deel van de contingentperiode in volledige maanden dat is verlopen vóór de in de tweede alinea van artikel 3 vermelde datum. Het cijfer dat het resultaat is van deze berekening wordt op de eerstvolgende hogere volledige eenheid afgerond.

2. Het volume van het tariefcontingent met volgnummer 09.0761 bedraagt 770 ton in 2003.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing vanaf 1 juli 2003.

Wat de producten van GN-code 0204 betreft blijft deze verordening echter slechts van toepassing tot 31 december 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 21 juli 2003.

Voor de Raad

De voorzitter

F. FRATTINI

BIJLAGE

Bijlage I bij Verordening (EG) nr. 992/95 wordt als volgt gewijzigd:

1. na „Producten van oorsprong uit Noorwegen” wordt de volgende noot ingevoegd:

„Ongeacht de regels voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur, wordt de omschrijving van de goederen geacht slechts een indicatieve waarde te hebben, aangezien in het kader van deze bijlage de GN-codes het preferentiestelsel bepalen. Voor ex GN-codes geschiedt dit op basis van de GN-code en de betrokken omschrijving, gezamenlijk beschouwd.”;

2. de tabel wordt als volgt gewijzigd:

a) de titel van de vierde kolom wordt vervangen door „Omvang van de contingenten (in ton tenzij anders vermeld)”.

b) de gegevens betreffende de volgnummers 09.0757, 09.0761 en 09.0762 worden vervangen door wat volgt:

„09.0757	ex 0809 20	Kersen, vers, van 16 juli tot 31 augustus	900	Vrij ⁽³⁾
09.0761	ex 0810 10 00	Aardbeien, vers, van 9 juni tot 31 juli	900	Vrij
09.0762	ex 0810 10 00	Aardbeien, vers, van 1 augustus tot 15 september	900	vrij

⁽³⁾ Het aanvullende specifieke recht is van toepassing.”

c) de volgende contingenten worden ingevoegd:

„09.0781	0204 10 00 0204 21 00 0204 22 0204 23 00 ⁽⁷⁾ 0204 30 00 0204 41 00 0204 42 0204 43 10 ⁽⁸⁾ 0204 43 90 ⁽⁹⁾ 0204 50 11 0204 50 13 0204 50 15 0204 50 19 0204 50 31 0204 50 39 ⁽¹⁰⁾ 0204 50 51 0204 50 53 0204 50 55 0204 50 59 0204 50 71 0204 50 79 ⁽¹⁰⁾	Vlees van schapen of van geiten, vers, gekoeld of bevroren	300 ⁽¹¹⁾	Vrij
09.0782	0210	Vlees en eetbare slachtafvallen, gezouten, gepekeld, gedroogd of gerookt; meel en poeder van vlees of van slachtafvallen, geschikt voor menselijke consumptie	200	Vrij
09.0783	0704 11 00	Kropsla	300	Vrij
09.0784	0705 19 00	Andere sla	300	Vrij
09.0785	0602 90 51	Vaste planten	136 212 EUR	Vrij
09.0786	0602 90 70	Kamerplanten: bewortelde stekken, zaailingen en plantgoed, met uitzondering van cactussen	544 848 EUR	Vrij

09.0787	1601	Worst van alle soorten, van vlees, van slachtafvallen of van bloed; bereidingen van deze producten, voor menselijke consumptie	300	Vrij
---------	------	--	-----	------

(7) De omvang van het verzoek tot opneming wordt vastgesteld door het nettogewicht van de producten met de coëfficiënt 1,67 (vlees van lammeren) of 1,81 (vlees van schapen ander dan van lammeren) te vermenigvuldigen.

(8) De omvang van het verzoek tot opneming wordt vastgesteld door het nettogewicht van de producten met de coëfficiënt 1,67 te vermenigvuldigen.

(9) De omvang van het verzoek tot opneming wordt vastgesteld door het nettogewicht van de producten met de coëfficiënt 1,81 te vermenigvuldigen.

(10) De omvang van het verzoek tot opneming wordt vastgesteld door het nettogewicht van de producten met de coëfficiënt 1,67 (vlees van jonge geiten) of 1,81 (vlees van geiten ander dan van jonge geiten) te vermenigvuldigen.

(11) Geslacht gewicht."

VERORDENING (EG) Nr. 1330/2003 VAN DE COMMISSIE
van 25 juli 2003
tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde
soorten groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1947/2002 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

- (2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 26 juli 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 25 juli 2003.

Voor de Commissie
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 299 van 1.11.2002, blz. 17.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 25 juli 2003 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	060	52,8
	999	52,8
0707 00 05	052	112,2
	999	112,2
0709 90 70	052	84,9
	999	84,9
0805 50 10	382	53,7
	388	62,4
	524	54,0
	528	52,6
	999	55,7
0806 10 10	052	128,7
	220	167,2
	400	192,1
	624	137,6
	999	156,4
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	81,5
	400	70,4
	508	86,8
	512	78,0
	528	52,0
	720	63,7
	800	184,8
	804	99,9
	999	89,6
0808 20 50	052	110,0
	388	108,9
	512	91,2
	528	63,3
	999	93,4
0809 10 00	052	170,6
	064	142,1
	068	72,1
	999	128,3
0809 20 95	052	288,8
	400	257,8
	404	249,1
	999	265,2
0809 30 10, 0809 30 90	052	152,4
	094	123,1
	999	137,8
0809 40 05	064	91,6
	094	70,3
	999	80,9

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2020/2001 van de Commissie (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 1331/2003 VAN DE COMMISSIE
van 25 juli 2003

tot vaststelling van de minimumverkoopprijzen voor boter en de maximumbedragen van de steun voor room, boter en boterconcentraat die gelden voor de 124e bijzondere inschrijving in het kader van de in Verordening (EG) nr. 2571/97 bedoelde permanente openbare inschrijving

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1255/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 806/2003 ⁽²⁾, en met name op artikel 10,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij openbare inschrijving verkopen de interventiebureaus bepaalde hoeveelheden boter die in hun bezit zijn, en kennen steun toe voor room, boter en boterconcentraat, een en ander overeenkomstig Verordening (EG) nr. 2571/97 van de Commissie van 15 december 1997 betreffende de verkoop van boter tegen verlaagde prijs en de toekenning van steun voor room, boter en boterconcentraat voor de vervaardiging van banketbakkerswerk, consumptie-ijs en andere voedingsmiddelen ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 635/2000 ⁽⁴⁾. In artikel 18 van die verordening is bepaald dat, rekening houdend met de voor elke bijzondere inschrijving ontvangen offertes, een minimumverkoop-prijs voor boter en een maximumbedrag van de steun voor room, boter en boterconcentraat worden vastge-

steld, die kunnen worden gedifferentieerd volgens de bestemming, het vetgehalte van de boter en de verwerkingsmethode, of wordt besloten aan de inschrijving geen gevolg te geven. De bedragen van de verwerkingszekerheden moeten dienovereenkomstig worden vastgesteld.

- (2) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor melk en zuivelproducten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de 124e bijzondere inschrijving in het kader van de permanente openbare inschrijving zoals bedoeld in Verordening (EG) nr. 2571/97, worden de minimumverkoopprijzen, de maximumbedragen van de steun alsmede de bedragen van de verwerkingszekerheden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 26 juli 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 25 juli 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 48.

⁽²⁾ PB L 122 van 16.5.2003, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 350 van 20.12.1997, blz. 3.

⁽⁴⁾ PB L 76 van 25.3.2000, blz. 9.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 25 juli 2003 tot vaststelling van de minimumverkooprijzen voor boter en de maximumbedragen van de steun voor room, boter en boterconcentraat die gelden voor de 124e bijzondere inschrijving in het kader van de in Verordening (EG) nr. 2571/97 bedoelde permanente openbare inschrijving

(in EUR/100 kg)

Formule			A		B	
Verwerkingsmethode			Met verklikstoffen	Zonder verklikstoffen	Met verklikstoffen	Zonder verklikstoffen
Minimumver- kooprijzen	Boter $\geq$ 82 %	In ongewijzigde staat	—	—	—	—
		Concentraat	—	—	—	—
Verwerkingszekerheid		In ongewijzigde staat	—	—	—	—
		Concentraat	—	—	—	—
Maximumbe- drag van de steun	Boter $\geq$ 82 %		85	81	85	81
	Boter < 82 %		83	79	—	79
	Boterconcentraat		105	101	105	101
	Room		—	—	36	34
Verwerkings- zekerheid	Boter		94	—	94	—
	Boterconcentraat		116	—	116	—
	Room		—	—	40	—

VERORDENING (EG) Nr. 1332/2003 VAN DE COMMISSIE**van 25 juli 2003****tot vaststelling van de maximaankoopprijs van boter voor de 77e inschrijving in het kader van de in Verordening (EG) nr. 2771/1999 bedoelde permanente inschrijving**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1255/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 806/2003 ⁽²⁾, en met name op artikel 10,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 13 van Verordening (EG) nr. 2771/1999 van de Commissie van 16 december 1999 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 1255/1999 van de Raad ten aanzien van de interventiemaatregelen op de markt voor boter en room ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 359/2003 ⁽⁴⁾, is bepaald dat, rekening houdende met de voor elke inschrijving ontvangen offertes, op basis van de geldende interventieprijs een maximaankoopprijs wordt vastgesteld of kan worden besloten geen gevolg te geven aan de inschrijving.

- (2) Met het oog op de ontvangen offertes dient de maximaankoopprijs op onderstaand bedrag te worden vastgesteld.

- (3) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor melk en zuivelproducten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de 77e inschrijving die wordt gehouden in het kader van Verordening (EG) nr. 2771/1999 en waarvan de termijn voor de indiening van de offertes op 22 juli 2003 is verstreken, wordt de maximaankoopprijs vastgesteld op 295,38 EUR/100 kg.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 26 juli 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 25 juli 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 48.

⁽²⁾ PB L 122 van 16.5.2003, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 333 van 24.12.1999, blz. 11.

⁽⁴⁾ PB L 53 van 28.2.2003, blz. 17.

VERORDENING (EG) Nr. 1333/2003 VAN DE COMMISSIE
van 25 juli 2003

tot vaststelling van het maximumbedrag van de steun voor boterconcentraat voor de 296e bijzondere inschrijving die wordt gehouden in het kader van de permanente verkoop bij inschrijving als bedoeld in Verordening (EEG) nr. 429/90

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1255/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 806/2003 ⁽²⁾, en met name op artikel 10,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 429/90 van de Commissie van 20 februari 1990 betreffende de toekenning, via openbare inschrijving, van steun voor boterconcentraat voor rechtstreekse consumptie in de Gemeenschap ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 124/1999 ⁽⁴⁾, houden de interventiebureaus een permanente verkoop bij inschrijving voor de toekenning van steun voor boterconcentraat. In artikel 6 van die verordening is bepaald dat, rekening houdend met de voor elke bijzondere inschrijving ontvangen offertes, voor boterconcentraat met een botervetgehalte van ten minste 96 % een maximumbedrag voor de steun wordt vastgesteld of wordt besloten om aan de inschrijving geen gevolg te geven. De bestemmingszekerheid moet dienovereenkomstig worden vastgesteld.

- (2) Het verdient aanbeveling met inachtneming van de ontvangen aanbiedingen, het maximumbedrag van de steun op de hiernavolgende hoogte vast te stellen en dienovereenkomstig de bestemmingszekerheid te bepalen.
- (3) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor melk en zuivelproducten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de 296e bijzondere inschrijving die wordt gehouden in het kader van de permanente verkoop bij inschrijving als bedoeld in Verordening (EEG) nr. 429/90 worden het maximumbedrag van de steun en de bestemmingszekerheid als volgt vastgesteld:

— maximumbedrag van de steun:	105 EUR/100 kg,
— bestemmingszekerheid:	116 EUR/100 kg.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 26 juli 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 25 juli 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 48.

⁽²⁾ PB L 122 van 16.5.2003, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 45 van 21.2.1990, blz. 8.

⁽⁴⁾ PB L 16 van 21.1.1999, blz. 19.

VERORDENING (EG) Nr. 1334/2003 VAN DE COMMISSIE

van 25 juli 2003

tot wijziging van de toelatingsvoorwaarden voor een aantal toevoegingsmiddelen van de groep sporenelementen in diervoeders

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 70/524/EEG van de Raad van 23 november 1970 betreffende toevoegingsmiddelen in de diervoeding⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1756/2002 van de Commissie⁽²⁾, en met name op de artikelen 3, 9.D en 9.E,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij de Verordeningen (EG) nr. 2316/98⁽³⁾, nr. 639/1999⁽⁴⁾, nr. 2293/1999⁽⁵⁾, nr. 2200/2001⁽⁶⁾ en nr. 871/2003⁽⁷⁾ van de Commissie zijn een aantal toevoegingsmiddelen van de groep sporenelementen onder bepaalde voorwaarden toegelaten krachtens Richtlijn 70/524/EEG.
- (2) In het licht van de vooruitgang in de wetenschappelijke en technische kennis zijn de in diervoeders toegestane maximumgehalten aan sporenelementen opnieuw bekeken om te waarborgen dat zo goed mogelijk aan de voorwaarden voor toelating van artikel 3.A van Richtlijn 70/524/EEG wordt voldaan.
- (3) Gezien de huidige stand van de wetenschappelijke en technische kennis kan worden geconcludeerd dat het maximumgehalte aan ijzer, kobalt, koper, mangaan en zink dat in diervoeders overeenkomstig Richtlijn 70/524/EEG is toegestaan, moet worden verlaagd om beter te voldoen aan de voorschriften van artikel 3.A, onder a) en b), van die richtlijn, met name het voldoen aan de voedingsbehoeften, het verbeteren van de dierlijke productie en het zoveel mogelijk beperken van de nadelige gevolgen van de huidige niveaus van bepaalde sporenelementen voor de menselijke gezondheid en het milieu.
- (4) Het in diervoeders toegestane maximumgehalte aan sporenelementen moet worden berekend met inachtneming van niet alleen de fysiologische behoeften van de dieren, maar ook andere aspecten zoals de gemiddelde behoeften en de variaties in de voedingsbehoeften, de noodzaak om in de behoeften van het grootste deel van de dierpopulaties te voorzien en mogelijk inefficiënt gebruik van nutriënten.

- (5) Het Wetenschappelijk Comité voor de diervoeding heeft op 19 februari en 14 maart 2003 advies uitgebracht over het gebruik van koper, respectievelijk zink, in diervoeders. Het comité concludeert dat de momenteel in diervoeders toegestane maximumgehalten voor deze sporenelementen in de meeste gevallen hoger zijn dan nodig, gelet op de effecten van deze toevoegingsmiddelen, en beveelt aan die gehalten te verlagen om ze aan de fysiologische behoeften van de dieren aan te passen.
- (6) Volgens de huidige wetenschappelijke en technische kennis met betrekking tot ijzer in diervoeders moeten speenvarkens tussen 7 en 16 mg/kg ijzer per dag opnemen, of 21 mg ijzer per kg lichaamsgewichtstoename, om hun hemoglobinegehalte op peil te houden. Zeugenmelk bevat gemiddeld slechts 1 mg ijzer per liter. Biggen die alleen met melk gevoed worden, krijgen dus al snel bloedarmoede. Daarom moet aan biggen die tijdens de zoogperiode alleen met melk gevoed worden, ijzer worden toegediend via aanvullende diervoeders met een hoog gehalte aan dat element.
- (7) Er moet een overgangperiode van zes maanden komen voor de uitvoering van de nieuwe voorschriften en een overgangperiode van negen maanden voor het opmaken van de bestaande voorraden diervoeders die geëtiketteerd zijn volgens de vroegere voorwaarden die overeenkomstig Richtlijn 70/524/EEG waren vastgesteld.
- (8) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De voorwaarden voor de toelating van de toevoegingsmiddelen E 1 Ijzer — Fe, E 3 Kobalt — Co, E 4 Koper — Cu, E 5 Mangaan — Mn en E 6 Zink — Zn, behorende tot de groep sporenelementen⁽⁸⁾, worden overeenkomstig Richtlijn 70/524/EEG vervangen door de voorwaarden in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van 26 januari 2004. De bestaande voorraden toevoegingsmiddelen die volgens de vroegere overeenkomstig Richtlijn 70/524/EEG vastgestelde voorwaarden zijn geëtiketteerd, mogen echter nog worden gebruikt gedurende een overgangperiode die afloopt op 26 april 2004.

⁽¹⁾ PB L 270 van 14.12.1970, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 265 van 3.10.2002, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 289 van 28.10.1998, blz. 4.

⁽⁴⁾ PB L 82 van 26.3.1999, blz. 6.

⁽⁵⁾ PB L 284 van 6.11.1999, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB L 299 van 15.11.2001, blz. 1.

⁽⁷⁾ PB L 125 van 21.5.2003, blz. 3.

⁽⁸⁾ De lijst van toegestane toevoegingsmiddelen, met inbegrip van sporenelementen, is gepubliceerd in PB C 329 van 31.12.2002, blz. 1, en gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 871/2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 25 juli 2003.

Voor de Commissie
David BYRNE
Lid van de Commissie

BIJLAGE

EG-nummer	Element	Toevoegingsmiddel	Chemische formule en beschrijving	Maximumgehalten van het element in mg/kg volledig diervoeder of in mg/dag	Andere bepalingen	Onbeperkt
Sporenelementen						
E 1	Ijzer — Fe	Ijzer(II)carbonaat	FeCO_3	Schapen: 500 (totaal) mg/kg volledig diervoeder Gezelschapsdieren: 1 250 (totaal) mg/kg volledig diervoeder Biggen tot één week vóór het spenen: 250 mg/dag Andere diersoorten: 750 (totaal) mg/kg volledig diervoeder		Onbeperkt
		Ijzer(II)chloride-tetrahydraat	$\text{FeCl}_2 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$			
		Ijzer(III)chloride-hexahydraat	$\text{FeCl}_3 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$			
		Ijzer(II)citraat-hexahydraat	$\text{Fe}_3(\text{C}_6\text{H}_5\text{O}_7)_2 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$			
		Ijzer(II)fumaraat	$\text{FeC}_4\text{H}_2\text{O}_4$			
		Ijzer(II)lactaat-trihydraat	$\text{Fe}(\text{C}_3\text{H}_5\text{O}_3)_2 \cdot 3\text{H}_2\text{O}$			
		Ijzer(III)oxide	Fe_2O_3			
		Ijzer(II)sulfaat-monohydraat	$\text{FeSO}_4 \cdot \text{H}_2\text{O}$			
		Ijzer(II)sulfaat-heptahydraat	$\text{FeSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$			
		Ijzer(II)chelaat van aminozuren, gehydrateerd	$\text{Fe}(x)_{1,3} \cdot n\text{H}_2\text{O}$ (x = anion van een aminozuur dat van gehydrolyseerde soja-eiwitten afkomstig is) Molecuulgewicht niet groter dan 1 500			
E 3	Kobalt — Co	Kobalt(II)acetaat-tetrahydraat	$\text{Co}(\text{CH}_3\text{COO})_2 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$	2 (totaal)	—	Onbeperkt
		Kobalthydroxidecarbonaat-monohydraat	$2\text{CoCO}_3 \cdot 3\text{Co}(\text{OH})_2 \cdot \text{H}_2\text{O}$			
		Kobalt(II)chloride-hexahydraat	$\text{CoCl}_2 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$			
		Kobalt(II)sulfaat-heptahydraat	$\text{CoSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$			
		Kobalt(II)sulfaat-monohydraat	$\text{CoSO}_4 \cdot \text{H}_2\text{O}$			
		Kobalt(II)nitraat-hexahydraat	$\text{Co}(\text{NO}_3)_2 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$			

EG-nummer	Element	Toevoegingsmiddel	Chemische formule en beschrijving	Maximumgehalte van het element in mg/kg volledig diervoeder of in mg/dag	Andere bepalingen	Onbeperkt
E 4	Koper — Cu	Koper(II)acetaat-monohydraat	$\text{Cu}(\text{CH}_3\text{COO})_2 \cdot \text{H}_2\text{O}$	<p>Varkens:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Biggen tot 12 weken: 170 (totaal) — Andere varkens: 25 (totaal) <p>Runderen:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Runderen voordat ze beginnen te herkauwen: <ul style="list-style-type: none"> — Kunstmelk: 15 (totaal) — Andere volledige diervoeders: 15 (totaal) 2. Andere runderen: 35 (totaal) <p>Schape: 15 (totaal)</p> <p>Vissen: 25 (totaal)</p> <p>Schaaldieren: 50 (totaal)</p> <p>Andere diersoorten: 25 (totaal)</p>	<p>De volgende vermeldingen worden opgenomen in de etikettering en begeleidende documenten.</p> <ul style="list-style-type: none"> — Voor schape: <p>Wanneer het kopergehalte in diervoeders meer bedraagt dan 10 mg/kg: „Het kopergehalte van dit diervoeder kan bij bepaalde schapenrassen tot vergiftiging leiden”.</p> — Voor runderen nadat ze begonnen zijn te herkauwen: <p>Wanneer het kopergehalte in diervoeders minder bedraagt dan 20 mg/kg: „Het kopergehalte van dit diervoeder kan bij runderen die grazen op weiden met een hoog molybdeen- of zwavelgehalte, tot een kopertekort leiden”.</p> 	Onbeperkt
		Koperhydroxidecarbonaat-monohydraat	$\text{CuCO}_3 \cdot \text{Cu}(\text{OH})_2 \cdot \text{H}_2\text{O}$			
		Koper(II)chloride-dihydraat	$\text{CuCl}_2 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$			
		Koper(II)methionaat	$\text{Cu}(\text{C}_5\text{H}_{10}\text{NO}_2\text{S})_2$			
		Koper(II)oxide	CuO			
		Koper(II)sulfaat-pentahydraat	$\text{CuSO}_4 \cdot 5\text{H}_2\text{O}$			
		Koper(II)chelaat van aminozuren, gehydrateerd	$\text{Cu}(\text{x})_{1,3} \cdot \text{nH}_2\text{O}$ (x = anion van een aminozuur dat van gehydrolyseerde soja-eiwitten afkomstig is) Molecuulgewicht niet groter dan 1 500			
		Koper-lysinesulfaat	$\text{Cu}(\text{C}_6\text{H}_{13}\text{N}_2\text{O}_2)_2 \cdot \text{SO}_4$			31.3.2004 voor koper-lysinesulfaat
E 5	Mangaan — Mn	Mangaan(II)carbonaat	MnCO_3	<p>Vissen: 100 (totaal)</p> <p>Andere diersoorten: 150 (totaal)</p>	—	Onbeperkt
		Mangaan(II)chloride-tetrahydraat	$\text{MnCl}_2 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$			
		Mangaan(II)monowaterstof-fosfaat-trihydraat	$\text{MnHPO}_4 \cdot 3\text{H}_2\text{O}$			
		Mangaan(II)oxide	MnO			
		Mangaan(III)oxide	Mn_2O_3			
		Mangaan(II)sulfaat-tetrahydraat	$\text{MnSO}_4 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$			
		Mangaan(II)sulfaat-monohydraat	$\text{MnSO}_4 \cdot \text{H}_2\text{O}$			
		Mangaanchelaat van aminozuren, gehydrateerd	$\text{Mn}(\text{x})_{1,3} \cdot \text{nH}_2\text{O}$ (x = anion van een aminozuur dat van gehydrolyseerde soja-eiwitten afkomstig is) Molecuulgewicht niet groter dan 1 500			
		„Mangano mangaanoxide” (trimangaantetraoxide)	$\text{MnO Mn}_2\text{O}_3$			

EG-nummer	Element	Toevoegingsmiddel	Chemische formule en beschrijving	Maximumgehalten van het element in mg/kg volledig diervoeder of in mg/dag	Andere bepalingen	Onbeperkt
E 6	Zink — Zn	Zinklactaat-trihydraat	$\text{Zn}(\text{C}_3\text{H}_5\text{O}_3)_2 \cdot 3\text{H}_2\text{O}$	Gezelschapsdieren: 250 (totaal) Vissen: 200 (totaal) Kunstmelk: 200 (totaal) Andere diersoorten: 150 (totaal)	—	Onbeperkt
		Zinkacetaat-dihydraat	$\text{Zn}(\text{CH}_3\text{COO})_2 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$			
		Zinkcarbonaat	ZnCO_3			
		Zinkchloride-monohydraat	$\text{ZnCl}_2 \cdot \text{H}_2\text{O}$			
		Zinkoxide	ZnO Maximumgehalte aan lood: 600 mg/kg			
		Zinksulfaat-heptahydraat	$\text{ZnSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$			
		Zinksulfaat-monohydraat	$\text{ZnSO}_4 \cdot \text{H}_2\text{O}$			
		Zinkchelaat van aminozuren, gehydrateerd	$\text{Zn}(\text{x})_{1-3} \cdot \text{nH}_2\text{O}$ (x = anion van een aminozuur dat van gehydrolyseerde soja-eiwitten afkomstig is) Molecuulgewicht niet groter dan 1 500			

VERORDENING (EG) Nr. 1335/2003 VAN DE COMMISSIE
van 25 juli 2003

tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 2454/93 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek

(Voor de EER relevante tekst)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2700/2000 van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 247 en artikel 247 bis,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Volgens artikel 220, lid 2, onder b), en artikel 239 van Verordening (EEG) nr. 2913/92 bestaat in bepaalde gevallen de mogelijkheid in- of uitvoerrechten niet achteraf te boeken of deze om redenen van billijkheid terug te betalen of kwijt te schelden.
- (2) Daar de inning van de traditionele eigen middelen krachtens artikel 8 van Besluit 2000/597/EG, Euratom van de Raad van 29 september 2000 betreffende het stelsel van eigen middelen van de Europese Gemeenschappen ⁽³⁾ in de eerste plaats de taak is van de lidstaten, verdient het aanbeveling de autoriteiten van de lidstaten in eerste instantie zelf te laten beslissen of in- of uitvoerrechten, al dan niet achteraf moeten worden geboekt krachtens artikel 220, lid 2, onder b), van Verordening (EEG) nr. 2913/92 of moeten worden terugbetaald of kwijtgescholden krachtens artikel 239 van de genoemde verordening.
- (3) Het is echter wenselijk, teneinde de gelijke behandeling van alle marktdeelnemers te waarborgen en de financiële belangen van de Gemeenschappen veilig te stellen, de verplichting te handhaven dat bepaalde dossiers ter beslissing aan de Commissie worden voorgelegd, met name wanneer de lidstaten van mening zijn dat een gunstige beschikking moet worden genomen en a) de Commissie mogelijk een vergissing of verzuim heeft begaan, of b) de in het dossier beschreven omstandigheden verband houden met communautaire onderzoeken op grond van Verordening (EG) nr. 515/97 van de Raad van 13 maart 1997 betreffende de wederzijdse bijstand tussen de administratieve autoriteiten van de lidstaten en de samenwerking tussen deze autoriteiten en de Commissie met het oog op de juiste toepassing van de douane- en landbouwvoorschriften ⁽⁴⁾, of c) het bedrag aan rechten 500 000 EUR of meer is.

- (4) Verwijzing naar de Commissie is evenwel niet nodig indien deze reeds een beschikking heeft genomen in een geval waarin zich feitelijk en juridisch vergelijkbare omstandigheden voordoen en de lidstaten zich voor hun definitieve beslissing kunnen baseren op de meest recente, feitelijk en juridisch vergelijkbare beschikking van de Commissie.
- (5) Verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 881/2003 ⁽⁶⁾, moet derhalve dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (6) Het Comité douanewetboek heeft binnen de door de voorzitter vastgestelde termijn geen advies uitgebracht en de Commissie heeft bijgevolg bij de Raad een voorstel voor die maatregelen ingediend; daar de Raad geen besluit heeft genomen binnen de termijn die is vastgesteld bij artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽⁷⁾, is het de taak van de Commissie genoemde maatregelen vast te stellen.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EEG) nr. 2454/93 wordt als volgt gewijzigd:

1. artikel 869 wordt als volgt gewijzigd:

a) punt b) wordt vervangen door:

„b) wanneer zij van oordeel zijn dat aan alle in artikel 220, lid 2, onder b), van het wetboek gestelde voorwaarden is voldaan, met uitzondering van de gevallen waarin het dossier overeenkomstig artikel 871 naar de Commissie moet worden verwezen. Wanneer artikel 871, lid 2, tweede streepje, van toepassing is, mogen de douaneautoriteiten het besluit de betrokken rechten niet achteraf te boeken pas nemen na afloop van de overeenkomstig de artikelen 871 tot en met 876 ingeleide procedure.”

b) punt c) wordt geschrapt.

⁽¹⁾ PB L 302 van 19.10.1992, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 311 van 12.12.2000, blz. 17.

⁽³⁾ PB L 253 van 7.10.2000, blz. 42.

⁽⁴⁾ PB L 82 van 22.3.1997, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB L 253 van 11.10.1993, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB L 134 van 29.5.2003, blz. 1.

⁽⁷⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

c) de twee volgende alinea's worden toegevoegd:

„Wanneer een verzoek om terugbetaling of kwijtschelding wordt ingediend uit hoofde van artikel 236 van het wetboek, in samenhang met artikel 220, lid 2, onder b), van het wetboek, is het bepaalde onder b) van de eerste alinea en in de artikelen 871 tot en met 876 van overeenkomstige toepassing.

De lidstaten verlenen elkaar bijstand bij de toepassing van het bovenstaande, met name wanneer een vergissing is begaan door de douaneautoriteiten van een andere lidstaat dan die welke bevoegd is tot het nemen van de beschikking.”.

2. De artikelen 870, 871 en 872 worden vervangen door:

„Artikel 870

1. Elke lidstaat houdt ter beschikking van de Commissie de lijst van gevallen waarin werden toegepast:

- artikel 869, onder a);
- artikel 236 van het wetboek, in samenhang met artikel 220, lid 2, onder b), van het wetboek, wanneer de in lid 2 bedoelde mededeling niet vereist is;
- artikel 869, onder b), wanneer de in lid 2 bedoelde mededeling niet vereist is.

2. Elke lidstaat deelt de Commissie de lijst mede van gevallen, beknopt samengevat, waarin artikel 236 van het wetboek, in samenhang met artikel 220, lid 2, onder b), van het wetboek, of artikel 869, onder b), werd toegepast voorzover het ingevalgeveel eenzelfde vergissing van een marktdeelnemer niet geïnde bedrag dat, in voorkomend geval, met meerdere in- of uitvoerverrichtingen verband houdt, hoger is dan 50 000 EUR. Deze mededeling wordt in het eerste en het derde kwartaal van elk jaar gedaan voor alle gevallen ten aanzien waarvan in het voorbije halfjaar werd besloten niet tot boeking achteraf over te gaan.

Artikel 871

1. De douaneautoriteit verwijst een zaak naar de Commissie voor afhandeling overeenkomstig de in de artikelen 872 tot en met 876 bedoelde procedure wanneer zij meent dat aan de voorwaarden van artikel 220, lid 2, onder b), van het wetboek is voldaan en:

- zij van oordeel is dat de Commissie een vergissing in de zin van artikel 220, lid 2, onder b), van het wetboek heeft begaan, of
- de omstandigheden in het betrokken geval verband houden met de resultaten van een communautair onderzoek op grond van Verordening (EG) nr. 515/97 van de Raad van 13 maart 1997 betreffende de wederzijdse bijstand tussen de administratieve autoriteiten van de lidstaten en de samenwerking tussen deze autoriteiten en de Commissie met het oog op de juiste toepassing van de douane- en landbouwvoorschriften (*), dan wel op

grond van enige andere communautaire bepaling of door de Gemeenschap met bepaalde landen of groepen van landen gesloten overeenkomst die in de mogelijkheid van dergelijke communautaire onderzoeken voorziet, of

- het ingevalgeveel eenzelfde vergissing van een marktdeelnemer niet geïnde bedrag dat, in voorkomend geval, met meerdere in- of uitvoerverrichtingen verband houdt, hoger is dan of gelijk is aan 500 000 EUR.

2. De in lid 1 bedoelde verwijzing vindt niet plaats wanneer:

- de Commissie overeenkomstig de procedure van de artikelen 872 tot en met 876 reeds een beschikking heeft genomen in een geval waarin zich feitelijk en juridisch vergelijkbare omstandigheden hebben voorgedaan;

- reeds een geval dat feitelijk en juridisch vergelijkbaar is bij de Commissie is ingeleid.

3. Het aan de Commissie toegezonden dossier dient alle voor een volledig onderzoek van het voorgelegde geval noodzakelijke elementen te bevatten, met inbegrip van een gedetailleerde evaluatie van het gedrag van de belanghebbende en met name van diens beroepservaring en goede trouw en de zorgvuldigheid waarvan hij blijkt heeft gegeven. Deze evaluatie dient vergezeld te gaan van alle elementen die zouden kunnen aantonen dat de belanghebbende te goeder trouw heeft gehandeld. Het dossier moet bovendien een door de belanghebbende ondertekende verklaring bevatten waarin deze bevestigt dat hij kennis heeft genomen van het dossier en daaraan niets wenst toe te voegen of waarin hij alle aanvullende elementen vermeldt die zijns inziens in het dossier moeten worden opgenomen.

4. De Commissie bevestigt onverwijld de ontvangst van het dossier aan de betrokken lidstaat.

5. Wanneer blijkt dat de door de lidstaat medegedeelde gegevens voor de Commissie ontoereikend zijn om zich met kennis van zaken te kunnen uitspreken over het haar voorgelegde geval, kan zij deze of enige andere lidstaat om aanvullende informatie verzoeken.

6. De Commissie zendt het dossier terug aan de douaneautoriteit en de in de artikelen 872 tot en met 876 bedoelde procedure wordt geacht niet te zijn ingeleid indien een van de volgende omstandigheden zich voordoet:

- uit het dossier blijkt dat tussen de douaneautoriteit die het dossier heeft doorverwezen en de persoon die de in lid 3 bedoelde verklaring heeft ondertekend onenigheid bestaat over de feiten;
- het dossier is duidelijk onvolledig in die zin dat het geen enkel element bevat dat een onderzoek door de Commissie rechtvaardigt;
- het dossier dient krachtens het bepaalde in de leden 1 en 2 niet te worden doorverwezen;

- het bestaan van de douaneschuld is niet vastgesteld;
- tijdens het onderzoek van het betrokken dossier heeft de douaneautoriteit de Commissie nieuwe elementen medegedeeld die de feitelijke inhoud of de juridische evaluatie van het dossier ingrijpend kunnen wijzigen.

Artikel 872

De Commissie zendt de lidstaten binnen 15 dagen na de datum van ontvangst een afschrift van het in artikel 871, lid 3, bedoelde dossier.

Het onderzoek van dit dossier wordt zo spoedig mogelijk op de agenda van een vergadering van de in artikel 873 bedoelde groep van deskundigen geplaatst.

(*) PB L 82 van 22.3.1997, blz. 1.”

3. De artikelen 873, 874 en 875 worden vervangen door:

„Artikel 873

Na raadpleging van een groep van deskundigen bestaande uit vertegenwoordigers van alle lidstaten die in het kader van het comité bijeenkomen teneinde het betrokken geval te onderzoeken, neemt de Commissie een beschikking waarbij zij vaststelt dat, hetzij de onderzochte situatie van zodanige aard is dat niet behoeft te worden overgegaan tot boeking achteraf van de betreffende rechten, hetzij de situatie niet van dien aard is.

Deze beschikking dient te worden genomen binnen negen maanden na ontvangst van het in artikel 871, lid 3, bedoelde dossier door de Commissie. Wanneer de in artikel 871, lid 3, bedoelde verklaring of evaluatie van het gedrag van de belanghebbende in het dossier ontbreken, dan gaat de termijn van negen maanden pas in op de datum van ontvangst van deze documenten door de Commissie. De douaneautoriteit en de belanghebbende bij het aan de Commissie voorgelegde geval worden hiervan in kennis gesteld.

Indien de Commissie genoodzaakt is om aanvullende informatie te verzoeken teneinde zich over de zaak te kunnen uitspreken, wordt de termijn van negen maanden verlengd met de tijd die is verstreken tussen de datum van verzending van het verzoek om aanvullende informatie door de Commissie en de datum van ontvangst van deze informatie. De belanghebbende bij het aan de Commissie voorgelegde geval wordt van de verlenging in kennis gesteld.

Indien de Commissie zelf onderzoek verricht om zich over de zaak te kunnen uitspreken, wordt de termijn van negen maanden verlengd met de tijd die nodig is voor dit onderzoek. Deze verlenging mag niet meer dan negen maanden bedragen. De douaneautoriteit en de belanghebbende bij het aan de Commissie voorgelegde geval worden in kennis gesteld van de datum waarop het onderzoek wordt geopend en van de datum waarop dit wordt beëindigd.

Indien de Commissie haar bezwaren overeenkomstig artikel 872 bis ter kennis heeft gebracht van de belanghebbende, wordt de termijn van negen maanden met een maand verlengd.

Artikel 874

De in artikel 873 bedoelde beschikking wordt de betrokken lidstaat zo spoedig mogelijk ter kennis gebracht, doch uiterlijk binnen een maand na de datum waarop de in het genoemde artikel bedoelde termijn verstrijkt.

De Commissie stelt alle lidstaten in kennis van door haar genomen beschikkingen, teneinde de douaneautoriteiten te helpen een beslissing te nemen in gevallen die feitelijk en juridisch vergelijkbaar zijn.

Artikel 875

Wanneer bij de in artikel 873 bedoelde beschikking wordt vastgesteld dat de onderzochte situatie van dien aard is dat niet tot boeking achteraf van de betrokken rechten behoeft te worden overgegaan, kan de Commissie de voorwaarden vaststellen waaronder de lidstaten niet tot boeking achteraf van de rechten behoeven over te gaan in gevallen waarin zich feitelijk en juridisch vergelijkbare omstandigheden voordoen.”

4. Artikel 899 wordt vervangen door:

„Artikel 899

1. Wanneer de beschikkende douaneautoriteit na ontvangst van het in artikel 239, lid 2, van het wetboek bedoelde verzoek om terugbetaling of kwijtschelding vaststelt:

- dat de tot staving van het verzoek aangevoerde argumenten beantwoorden aan een van de omstandigheden bedoeld in de artikelen 900 tot en met 903 en deze geen frauduleuze handeling of klaarblijkelijke nalatigheid van de zijde van de belanghebbende inhouden, staat zij de terugbetaling of kwijtschelding van de rechten bij in- of uitvoer toe;
- dat de tot staving van het verzoek aangevoerde argumenten beantwoorden aan een van de omstandigheden bedoeld in artikel 904, staat zij de terugbetaling of kwijtschelding van de rechten bij in- of uitvoer niet toe.

2. In de andere gevallen, met uitzondering van die waarin het dossier overeenkomstig artikel 905 naar de Commissie moet worden verwezen, beslist de beschikkende douaneautoriteit zelf of zij terugbetaling of kwijtschelding van rechten bij invoer of uitvoer verleent wanneer het gaat om bijzondere omstandigheden die geen frauduleuze handeling of klaarblijkelijke nalatigheid van de zijde van de belanghebbende inhouden.

Wanneer artikel 905, lid 2, tweede streepje, van toepassing is, kan een beschikking van de douaneautoriteiten tot terugbetaling of kwijtschelding van de betrokken rechten slechts worden genomen na afloop van de procedure die overeenkomstig de artikelen 906 tot en met 909 is ingeleid.

3. Voor de toepassing van artikel 239, lid 1, van het wetboek en van dit artikel wordt onder „belanghebbende” verstaan de in artikel 878, lid 1, bedoelde persoon of personen of hun vertegenwoordigers evenals, in voorkomend geval, elke andere persoon die een rol heeft gespeeld bij het vervullen van de douaneformaliteiten voor de goederen in kwestie of die de voor het vervullen van deze formaliteiten noodzakelijke instructies heeft gegeven.

4. De lidstaten verlenen elkaar bijstand bij de toepassing van het bepaalde in de leden 1 en 2, met name wanneer een ambtelijk verzuim is begaan door de douaneautoriteiten van een andere lidstaat dan die welke bevoegd is tot het nemen van de beschikking.”.

5. Na artikel 904 wordt het volgende artikel ingevoegd:

„Artikel 904 bis

1. Indien geen mededeling vereist is krachtens het bepaalde in lid 2, houdt elke lidstaat de lijst van de gevallen waarin de bepalingen van artikel 899, lid 2, werden toegepast ter beschikking van de Commissie.

2. Elke lidstaat deelt de Commissie een lijst mede van gevallen, beknopt samengevat, waarin artikel 899, lid 2, toepassing heeft gevonden, wanneer het ingevolge eenzelfde bijzondere omstandigheid terugbetaalde of kwijtgescholden bedrag dat in voorkomend geval met meerdere in- of uitvoeractiviteiten verband houdt, hoger is dan 50 000 EUR. Deze mededeling wordt in het eerste en het derde kwartaal van elk jaar gedaan voor alle gevallen waarvoor in het voorbije halfjaar een beschikking inzake terugbetaling of kwijtschelding werd genomen.”.

6. De artikelen 905 en 906 worden vervangen door:

„Artikel 905

1. Indien het in artikel 239, lid 2, van het wetboek bedoelde verzoek om terugbetaling of kwijtschelding vergezeld gaat van bewijsstukken waarmee het bestaan kan worden aangetoond van bijzondere omstandigheden die geen frauduleuze handeling of klaarblijkelijke nalatigheid van de zijde van de belanghebbende inhouden, verwijst de lidstaat waaronder de beschikkende douaneautoriteit ressorteert de zaak door naar de Commissie ter behandeling volgens de procedure bedoeld in de artikelen 906 tot en met 909 wanneer:

- deze autoriteit van oordeel is dat de bijzondere situatie het gevolg is van een verzuim van de Commissie, of
- de omstandigheden in het betrokken geval verband houden met de resultaten van een communautair onderzoek op grond van Verordening (EG) nr. 515/97, dan wel op grond van enige andere communautaire bepaling of door de Gemeenschap met bepaalde landen of groepen van landen gesloten overeenkomst die in de mogelijkheid van dergelijke communautaire onderzoeken voorziet, of

— het bedrag waarvoor de belanghebbende ingevolge dezelfde bijzondere omstandigheden aansprakelijk is en dat, in voorkomend geval, met meerdere in- en uitvoeractiviteiten verband houdt, hoger is dan of gelijk is aan 500 000 EUR.

De term „belanghebbende” heeft dezelfde betekenis als in artikel 899.

2. De in lid 1 bedoelde verwijzing vindt niet plaats wanneer:

— de Commissie overeenkomstig de procedure van de artikelen 906 tot en met 909 reeds een beschikking heeft genomen in een zaak waarin zich feitelijk en juridisch vergelijkbare omstandigheden hebben voorgedaan;

— reeds een zaak die feitelijk en juridisch vergelijkbaar is bij de Commissie is ingeleid.

3. Het aan de Commissie toegezonden dossier dient alle voor het onderzoek van het voorgelegde geval noodzakelijke elementen te bevatten, met inbegrip van een gedetailleerde evaluatie van het gedrag van de belanghebbende en met name van diens beroepservaring en goede trouw en de zorgvuldigheid waarvan hij blijkt heeft gegeven. Deze evaluatie dient vergezeld te gaan van alle elementen die zouden kunnen aantonen dat de belanghebbende te goeder trouw heeft gehandeld. Het dossier moet bovendien een door de belanghebbende ondertekende verklaring bevatten waarin deze bevestigt dat hij kennis heeft genomen van het dossier en daaraan niets wenst toe te voegen of waarin hij alle aanvullende elementen vermeldt die zijns inziens in het dossier dienen te worden opgenomen.

4. De Commissie bevestigt onverwijld de ontvangst van het dossier aan de betrokken lidstaat.

5. Wanneer blijkt dat de door de lidstaat medegedeelde gegevens voor de Commissie ontoereikend zijn om zich met kennis van zaken te kunnen uitspreken over het haar voorgelegde geval, kan zij deze of enige andere lidstaat om aanvullende informatie verzoeken.

6. De Commissie zendt het dossier terug aan de douaneautoriteit en de in de artikelen 906 tot en met 909 bedoelde procedure wordt geacht nooit te zijn ingeleid indien een van de volgende omstandigheden zich voordoet:

- uit het dossier blijkt dat tussen de douaneautoriteit die het dossier heeft doorverwezen en de persoon die de in lid 3 bedoelde verklaring heeft ondertekend onenigheid bestaat over de feiten;
- het dossier is duidelijk onvolledig in die zin dat het geen enkel element bevat dat een onderzoek door de Commissie rechtvaardigt;
- het dossier dient krachtens het bepaalde in de leden 1 en 2 niet naar de Commissie te worden doorverwezen;

- het bestaan van de douaneschuld is niet vastgesteld;
- tijdens het onderzoek van het dossier heeft de douaneautoriteit de Commissie nieuwe elementen ter kennis gebracht die de feitelijke inhoud of de juridische evaluatie van het dossier ingrijpend kunnen wijzigen.

Artikel 906

De Commissie zendt de lidstaten binnen 15 dagen na ontvangst een afschrift van het in artikel 905, lid 3, bedoelde dossier.

Het onderzoek van dit dossier wordt zo spoedig mogelijk op de agenda van een vergadering van de in artikel 907 bedoelde groep van deskundigen geplaatst.”

7. De artikelen 907 en 908 worden vervangen door:

„Artikel 907

Na raadpleging van een groep van deskundigen bestaande uit vertegenwoordigers van alle lidstaten die in het kader van het comité bijeenkomen teneinde het betrokken geval te onderzoeken, neemt de Commissie een beschikking waarbij zij vaststelt dat de onderzochte bijzondere situatie de terugbetaling of de kwijtschelding al dan niet rechtvaardigt.

Deze beschikking dient te worden genomen binnen negen maanden na ontvangst van het in artikel 905, lid 3, bedoelde dossier door de Commissie. Wanneer de in artikel 905, lid 3, bedoelde verklaring of evaluatie van het gedrag van de belanghebbende in het dossier ontbreken, dan gaat de termijn van negen maanden echter pas in op de datum van ontvangst van deze documenten door de Commissie. De douaneautoriteit en de indiener van het verzoek om terugbetaling of kwijtschelding worden hiervan in kennis gesteld.

Indien de Commissie genoodzaakt is om aanvullende informatie te verzoeken teneinde zich over de zaak te kunnen uitspreken, wordt de termijn van negen maanden verlengd met de tijd die is verstreken tussen de datum van verzending van het verzoek om aanvullende informatie door de Commissie en de datum van ontvangst van deze informatie. De indiener van het verzoek om kwijtschelding of terugbetaling wordt van de verlenging in kennis gesteld.

Indien de Commissie zelf onderzoek verricht om zich over de zaak te kunnen uitspreken, wordt de termijn van negen maanden verlengd met de tijd die nodig is voor dit onderzoek. Deze verlenging mag niet meer dan negen maanden bedragen. De douaneautoriteit en de indiener van het verzoek om terugbetaling of kwijtschelding worden in kennis gesteld van de datum waarop het onderzoek wordt geopend en van de datum waarop dit wordt beëindigd.

Indien de Commissie haar bezwaren overeenkomstig artikel 906 bis ter kennis heeft gebracht van de belanghebbende, wordt de termijn van negen maanden met een maand verlengd.

Artikel 908

1. De in artikel 907 bedoelde beschikking wordt de betrokken lidstaat zo spoedig mogelijk ter kennis gebracht, doch uiterlijk binnen een maand na de datum waarop de in het genoemde artikel bedoelde termijn verstrijkt.

De Commissie stelt de lidstaten in kennis van de door haar genomen beschikkingen, teneinde de douaneautoriteiten te helpen zich uit te spreken over gevallen die feitelijk en juridisch vergelijkbaar zijn.

2. Op grond van de beschikking van de Commissie waarvan overeenkomstig het bepaalde in lid 1 kennis is gegeven, spreekt de beschikkende autoriteit zich uit over het haar voorgelegde verzoek.

3. Wanneer bij de in artikel 907 bedoelde beschikking wordt vastgesteld dat de onderzochte bijzondere situatie terugbetaling of kwijtschelding rechtvaardigt, kan de Commissie de voorwaarden vaststellen waaronder de lidstaten in feitelijk en juridisch vergelijkbare gevallen tot kwijtschelding of terugbetaling van rechten kunnen overgaan.”

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 1 is met ingang van 1 augustus 2003 van toepassing op alle gevallen die niet voor die datum ter beslissing aan de Commissie zijn voorgelegd.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 25 juli 2003.

Voor de Commissie
Frederik BOLKESTEIN
Lid van de Commissie

VERORDENING (EG) Nr. 1336/2003 VAN DE COMMISSIE
van 25 juli 2003
tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2076/2002 wat betreft het voortgezette gebruik van de
werkzame stoffen van bijlage II
(Voor de EER relevante tekst)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 91/414/EEG van de Raad van 15 juli 1991 betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2003/70/EG van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 8, lid 2, vierde alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Verordening (EG) nr. 2076/2002 van de Commissie ⁽³⁾ bevat bepalingen inzake de niet-opneming van bepaalde werkzame stoffen in bijlage I bij Richtlijn 91/414/EEG en inzake de intrekking van toelatingen voor gewasbeschermingsmiddelen die deze stoffen bevatten. Voor gebruiksdoeleinden waarvoor aanvullende technische informatie het bestaan van een essentiële noodzaak tot verder gebruik van de werkzame stof en het ontbreken van een doelmatig alternatief had aangetoond, zijn tijdelijke maatregelen getroffen om de ontwikkeling van alternatieven mogelijk te maken.
- (2) De lidstaten hebben nieuw bewijs geleverd waaruit de essentiële noodzaak tot verder gebruik blijkt. Die informatie is door de Commissie, in samenwerking met deskundigen van de lidstaten, geëvalueerd. Afwijkingen mogen uitsluitend worden toegestaan in de gevallen waarin dat verantwoord blijkt en die geen aanleiding tot

zorg zijn, en alleen voor zover geen doeltreffend alternatief bestaat voor de bestrijding van het schadelijke organisme.

- (3) Sommige stoffen vallen, vanwege hun chemische verwantschap of hun specifieke gebruik, onder zowel de derde als de vierde fase van het werkprogramma. Om tegenstrijdigheden te voorkomen moet bijlage II bij Verordening (EG) nr. 2076/2002 derhalve op de nodige punten worden aangepast.
- (4) Verordening (EG) nr. 2076/2002 moet derhalve dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (5) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Bijlage II bij Verordening (EG) nr. 2076/2002 wordt vervangen door de tekst in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 25 juli 2003.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 230 van 19.8.1991, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 184 van 23.7.2003, blz. 9.

⁽³⁾ PB L 319 van 23.11.2002, blz. 3.

BIJLAGE

„BIJLAGE II

Lijst van toelatingen als bedoeld in artikel 2, lid 3

Kolom A	Kolom B	Kolom C
Werkzame stof	Lidstaat	Soort gebruik
2-Aminobutaan	Verenigd Koninkrijk Ierland	opgeslagen pootaardappelen opgeslagen pootaardappelen
1,3-Dichloorpropeen (cis)	Nederland	bloembollen, aardbeien, groenten, boomkwekerijgewassen, overblijvende planten en heraanplant boomgaarden
4-CPA (4-chloorfenoxyzijnzuur)	Griekenland Spanje	druiven (zaadloos) tomaten, aubergines
Acifluorfen	Italië	sojabonen
Azaconazool	België Nederland Verenigd Koninkrijk	paprika's, tomaten, wondbehandeling van bomen tomaten siergewassen
Benfuresaat	Spanje	katoen
Bromacil	Frankrijk	lavendel, lavandin
Broompropylaet	België Italië Spanje	bonen pitvruchten, wijnstokken citroenen, tomaten, pitvruchten, wijnstokken
Calciumhydroxide (aka gebluste kalk (*))	Nederland	fruit
Cartap	Italië	pitvruchten, steenvruchten, tomaten, aubergines, peper, meloenen, siergewassen
Chinomethionaat	Griekenland Spanje	meloenen, watermeloenen Cucurbitaceae
Chlorfenvinfos	Denemarken Duitsland Ierland Frankrijk Nederland Zweden Portugal Spanje	kool radijs, wortelen, uien, selderij, kool, komkommer, raapzaad wortelen, pastinaken, kool, koolraap champignons, asperges, kers, radijs, spinazie, veldsla, augurken, courgettes, uien, sjalotten, wortelen, knolselderij, prei, selderij, peterselie, knoflook, kool, rapen kool, uien, wortelen, koolsoorten, koolraap, raap, radijs, rettich, prei, knolselderij sluitkool en koolraap Brassica Brassica
Cyanazin	Verenigd Koninkrijk Zweden Ierland	erwtten, bonen, Brassica, narcissen, raapzaad, Allium, bosbouw raapzaad en augurken uien
Dalapon	Italië	rijst

Kolom A	Kolom B	Kolom C
Werkzame stof	Lidstaat	Soort gebruik
Ethion	Frankrijk	wortelen, peterselie, selderij, knolselderij, knoflook, sjalotten, uien, prei, kool
Dikegulac	Duitsland	siergewassen (onder glas)
Dimefuron	Duitsland	raapzaad
Dinobuton	Spanje	pitvruchten
Ethylidipropylthiocarbamaat (EPTC)	Portugal	aardappelen
Fenpropathrin	Verenigd Koninkrijk	zacht fruit (zwarte aalbessen)
Fenuron	Verenigd Koninkrijk	erwten, bonen, spinazie
Flumethralin	Portugal Spanje	tabak tabak
Fomesafen	Verenigd Koninkrijk Frankrijk Italië	erwten, bonen, lupine sojabonen, bonen sojabonen, bonen, erwten
Furalaxyl	Ierland	siergewassen
Furathiocarb	België	prei
Haloxyfop	Denemarken	met rood zwenkgras ingezaaide velden, met siergewassen ingezaaide bedden
Heptenofos	Ierland Italië	siergewassen, komkommers, tomaten, sla kool, boon, sla
Hexazinon	Oostenrijk Frankrijk Ierland Spanje	naaldbomen naaldbomen, lavendel, lavandin, scharlei (muskaatsalie), zoethout, luzerne, suikerriet naaldbomen naaldbomen, luzerne
Imazapyr	Ierland Portugal	bosbouw niet-beteelde grond
Iminoctadine	Griekenland	tomaten onder plastic
Mepronil	Oostenrijk	sla
Metobromuron	België Spanje Duitsland Frankrijk	veldsla, bonen, aardappelen aardappelen veldsla, bonen, tabak veldsla
Metoxuron	België Frankrijk Ierland Luxemburg Nederland Verenigd Koninkrijk	wortelen, aardappelen wortelen wortelen wortelen, aardappelen wortelen, aardappelen, lissen, gladiolen wortelen, pastinaken

Kolom A	Kolom B	Kolom C
Werkzame stof	Lidstaat	Soort gebruik
Naptalam	Spanje	meloenen, watermeloenen
	Frankrijk	meloenen
Omethoaat	Oostenrijk	siergewassen
Orbencarb	Oostenrijk	lupine
Oxadixyl	België	erwten — zaadbehandeling
Oxycarboxin	Verenigd Koninkrijk	siergewassen
	Oostenrijk	siergewassen
	Griekenland	siergewassen, bloemen
	Spanje	siergewassen
	Ierland	gazongras
Pebulaat	Griekenland	tabak
Pentanochlor	Verenigd Koninkrijk	schermbloemigen, kruiden, siergewassen
Prometryn	Verenigd Koninkrijk	schermbloemigen, Allium, kruiden
	Spanje	wortelen, selderij, katoen, kekers, erwten, linzen
	Griekenland	katoen
	Ierland	wortelen, peterselie, selderij, pastinaken
	Portugal	aardappelen, wortelen, peterselie, prei, erwten
	Frankrijk	selderij, knolselderij, linzen, prei
Pyridafenthion	Spanje	wijnstokken, grasland, citroenen
Resmethrin	Verenigd Koninkrijk	champignons
Rotspoeder (*)	Oostenrijk	bosbouw
Sethoxydim	Oostenrijk	aardbeien
	België	prei, bonen, kool
	Italië	groenten
Zilvernitraat	Nederland	voor hun zaad gekweekte komkommers en augurken
Natriummonochlooracetaat	Verenigd Koninkrijk	Brassica, Allium, zacht fruit, hop
	Ierland	kool, spruiten, boerenkool
Natriumzilverthiosulfaat	Denemarken	snijbloemen, potplanten
Sulfotep	Duitsland	siergewassen en groenten in broeikassen
Teerzuren (*)	Ierland	ontsmettingsmiddel
	Verenigd Koninkrijk	ontsmettingsmiddel
Temefos	Spanje	rijst
Terbacil	Spanje	munt
	Frankrijk	arnica, akkerhoningklaver, citroenmelisse, pepermint, oregano, drie-kleurig viooltje, rozemarijn, bergbonenkruid, salie, tijm
	Griekenland	aromatische planten
	Verenigd Koninkrijk	aromatische en farmaceutische planten

Kolom A	Kolom B	Kolom C
Werkzame stof	Lidstaat	Soort gebruik
Terbufos	Griekenland	suikerbiet
Terbutryn	Verenigd Koninkrijk Spanje Ierland	erwten, bonen, lupine citrus erwten, bonen
Tetradifon	Spanje Ierland	citrus, Cucurbitaceae, tomaten, druiven tomaten, komkommers, kweekgoed siergewassen
Triazofos	Ierland	wortelen
Triforine	Oostenrijk Denemarken	bonen, komkommers, sierplanten, rozen appelen, peren, zwarte aalbessen, rode aalbessen, kruisbessen
Vamidothion	België Spanje Italië Portugal	appelen, boomkwekerij pitvruchten pitvruchten appelen, peren

(*) Deze werkzame stof mag voor de genoemde soorten gebruik op de markt blijven in afwachting van de afronding van de procedures in het kader van de bij Verordening (EG) nr. 1112/2002 van de Commissie gestarte vierde fase van het werkprogramma.”

VERORDENING (EG) Nr. 1337/2003 VAN DE COMMISSIE
van 25 juli 2003

tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de ingediende aanvragen voor invoerrechten op grond van Verordening (EG) nr. 1143/98 betreffende de invoer van koeien en vaarzen van bepaalde berggrassen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1143/98 van de Commissie van 2 juni 1998 tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen voor een tariefcontingent voor niet voor de slacht bestemde koeien en vaarzen van bepaalde berggrassen, van oorsprong uit bepaalde derde landen, en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1012/98 ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 673/2003 ⁽²⁾, en met name op artikel 5, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 2, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1143/98 is bepaald dat de voor de traditionele importeurs gereserveerde hoeveelheden worden toegewezen naar verhouding van de invoer van 1 juli 2000 tot en met 30 juni 2003.
- (2) De hoeveelheden die beschikbaar zijn voor de in artikel 2, lid 3, van genoemde verordening bedoelde handelaren worden verdeeld naar rata van de gevraagde hoeveel-

heden. Aangezien de gevraagde hoeveelheden groter zijn dan de beschikbare hoeveelheden, moet een uniform verminderingspercentage worden vastgesteld,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Elke overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1143/98 ingediende aanvraag voor invoerrechten wordt ingewilligd voor de volgende hoeveelheden:

- a) 51,7282 % van de in de periode van 1 juli 2000 tot en met 30 juni 2003 ingevoerde hoeveelheden voor de importeurs zoals bedoeld in artikel 2, lid 1, onder a), van Verordening (EG) nr. 1143/98;
- b) 6,8393 % van de hoeveelheden die door de in artikel 2, lid 1, onder b), van Verordening (EG) nr. 1143/98 bedoelde handelaren zijn aangevraagd.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 26 juli 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 25 juli 2003.

Voor de Commissie
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 159 van 3.6.1998, blz. 14.

⁽²⁾ PB L 97 van 15.4.2003, blz. 18.

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 17 juli 2003

tot verlenging van de in artikel 95, lid 6, van het EG-Verdrag genoemde periode met betrekking tot de nationale bepalingen inzake het gebruik van kortketenige gechlloreerde paraffines waarvan Nederland overeenkomstig artikel 95, lid 4, kennis heeft gegeven

(kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 2539)

(Slechts de tekst in de Nederlandse taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(2003/549/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 95, lid 6,

Overwegende hetgeen volgt:

I. FEITEN

- (1) In een brief van de Permanente Vertegenwoordiging van het Koninkrijk der Nederlanden aan de Europese Unie van 17 januari 2003 stelde de Nederlandse regering, onder verwijzing naar artikel 95, lid 4, van het Verdrag, de Commissie in kennis van de nationale bepalingen inzake het gebruik van kortketenige gechlloreerde paraffines (hierna „KKCP's” genoemd) die haars inziens na de goedkeuring van Richtlijn 2002/45/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 juni 2002 tot twintigste wijziging van Richtlijn 76/769/EEG van de Raad ⁽¹⁾ moeten worden gehandhaafd.

1. Artikel 95, leden 4 en 6, van het Verdrag

- (2) Artikel 95, leden 4 en 6, van het Verdrag bepaalt:

„4. Wanneer een lidstaat het, nadat de Raad of de Commissie een harmonisatiemaatregel heeft genomen, noodzakelijk acht nationale bepalingen te handhaven die hun rechtvaardiging vinden in gewichtige eisen als bedoeld in artikel 30 of verband houdend met de bescherming van het milieu of het arbeidsmilieu, geeft hij zowel van die bepalingen als van de redenen voor het handhaven ervan, kennis aan de Commissie.

(...)

6. Binnen zes maanden na de kennisgeving keurt de Commissie de betrokken nationale bepalingen goed of wijst die af, nadat zij heeft nagegaan of zij al dan niet een middel tot willekeurige discriminatie, een verkapt beperking van de handel tussen de lidstaten, of een hinderpaal voor de werking van de interne markt vormen.

⁽¹⁾ PB L 177 van 6.7.2002, blz. 21.

Indien de Commissie binnen deze termijn geen besluit neemt, worden de in lid 4 (...) bedoelde nationale bepalingen geacht te zijn goedgekeurd.

Indien het complexe karakter van de aangelegenheid zulks rechtvaardigt en er geen gevaar bestaat voor de gezondheid van de mens, kan de Commissie de betrokken lidstaat ervan in kennis stellen dat de in dit lid bedoelde termijn met ten hoogste zes maanden kan worden verlengd.”.

2. Richtlijn 2002/45/EG

- (3) Richtlijn 76/769/EEG van de Raad van 27 juli 1976 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake de beperking van het op de markt brengen en van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen en preparaten ⁽²⁾, zoals gewijzigd, bevat regels die het op de markt brengen en het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen en preparaten beperken. Overeenkomstig artikel 1, lid 1, is de richtlijn van toepassing op de in bijlage I genoemde gevaarlijke stoffen en preparaten.
- (4) Ingevolge artikel 2 moeten de lidstaten de nodige maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat de in bijlage I genoemde gevaarlijke stoffen en preparaten alleen onder de in die bijlage gestelde voorwaarden op de markt kunnen worden gebracht of kunnen worden gebruikt.
- (5) Richtlijn 76/769/EEG is meermaals gewijzigd, onder andere om nieuwe gevaarlijke stoffen en preparaten aan bijlage I toe te voegen en daarbij de beperkingen met betrekking tot het op de markt brengen en het gebruik van deze stoffen en preparaten in te voeren die noodzakelijk zijn om de gezondheid van de mens en het milieu te beschermen.
- (6) Bij Richtlijn 2002/45/EG van het Europees Parlement en de Raad, aangenomen op basis van artikel 95 van het Verdrag, is aan bijlage I van Richtlijn 76/769/EEG een nieuw punt 42 toegevoegd over alkanen, C₁₀-C₁₃, chloor (KKCP's), waarin regels worden vastgesteld voor het op de markt brengen en het gebruik van deze stoffen.
- (7) De eerste overweging van de richtlijn luidt: „Sommige lidstaten hebben naar aanleiding van Besluit 95/1 van PARCOM (Verdrag ter voorkoming van verontreiniging van de zee vanaf het land) al beperkingen vastgesteld of gepland voor het gebruik van gechloreerde paraffines met een korte keten (Short Chain Chlorinated Paraffins — SCCP), die directe gevolgen hebben voor de voltooiing en de werking van de interne markt. Dit betekent dat de wetgevingen van de lidstaten op dit gebied onderling moeten worden aangepast en dat bijlage I van Richtlijn 76/769/EEG van de Raad van 27 juli 1976 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake de beperking van het op de markt brengen en van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen en preparaten derhalve moet worden gewijzigd, rekening houdend met communautaire risico-evaluaties en de terzake doende wetenschappelijke bewijzen voor Besluit 95/1 van PARCOM”.
- (8) De tweede en derde overweging gaan over de achtergrond van de richtlijn en luiden respectievelijk: „SCCP zijn als gevaarlijk voor het milieu ingedeeld, aangezien ze zeer toxisch voor waterorganismen zijn en op lange termijn schadelijke effecten op het aquatisch milieu kunnen hebben” en „De Commissie heeft in het kader van Verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad van 23 maart 1993 inzake de beoordeling en de beperking van de risico's van bestaande stoffen ⁽³⁾ een aanbeveling vastgesteld, waarin wordt aanbevolen specifieke maatregelen te nemen om het gebruik van SCCP met name in vloeistoffen voor de metaalbewerking en producten voor de lederafwerking te beperken teneinde het aquatisch milieu te beschermen”.
- (9) Overeenkomstig punt 42.1 mogen kortketenige gechloreerde paraffines niet op de markt worden gebracht om in een hogere concentratie dan 1 % te worden gebruikt als stof of als bestanddeel van andere stoffen of preparaten:
  - bij metaalbewerking;
  - voor het „vetten” van leer.
- (10) Punt 42.2 luidt: „Voor 1 januari 2003 zal de Europese Commissie in samenwerking met de lidstaten en de OSPAR-commissie alle overige toepassingen van SCCP opnieuw onderzoeken in het licht van eventuele relevante nieuwe wetenschappelijke gegevens over de gezondheids- en milieurisico's van SCCP. Het Europees Parlement wordt op de hoogte gesteld van de resultaten van dit onderzoek.”.
- (11) Artikel 2, lid 1, bepaalt dat de lidstaten uiterlijk 6 juli 2003 de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen dienen vast te stellen en bekend te maken om aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis en zij passen deze bepalingen toe vanaf 6 januari 2004.

⁽²⁾ PB L 262 van 27.9.1976, blz. 201.

⁽³⁾ PB L 84 van 5.4.1993, blz. 1.

3. Nationale bepalingen

- (12) De nationale bepalingen waarvan Nederland kennisgeving heeft gedaan, werden ingevoerd bij Besluit van 3 november 1999 houdende regels inzake het beperken van het gebruik van kortketenige gechloteerde paraffines (Besluit gechloteerde paraffines WMS) (Staatsblad van het Koninkrijk der Nederlanden, Jaargang 1999, 478).
- (13) Artikel 1 bepaalt dat het besluit van toepassing is op gechloteerde alkanen met een keten van 10 tot en met 13 koolstofatomen en 48 of meer gewichtsprocent chloor.

Krachtens artikel 2, lid 1, is het verboden de in artikel 1 bedoelde kortketenige gechloteerde paraffines toe te passen:

- a. als weekmaker in verven, coatings of hechtmiddelen;
- b. in oliën ten behoeve van de bewerking van metalen;
- c. als vlamvertrager in rubber, kunststof of textiel.

Krachtens artikel 2, lid 2, is het tot 31 december 2004 toegestaan kortketenige gechloteerde paraffines toe te passen in hechtmiddelen ten behoeve van het gebruik in waterkeringen of als vlamvertrager in transportbanden uitsluitend bestemd voor gebruik in de mijnbouw.

- (14) De Commissie werd op 8 maart 1999 in de ontwerpfase van deze bepalingen in kennis gesteld krachtens Richtlijn 98/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 juni 1998 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften⁽⁴⁾. Nederland wees erop dat de invoering van de betrokken bepalingen noodzakelijk was om te voldoen aan zijn internationale verplichtingen in het kader van het Verdrag ter voorkoming van verontreiniging van de zee vanaf het land (het „Verdrag van Parijs”), waarbij het Koninkrijk der Nederlanden een Verdragsluitende Partij is, en van Besluit 95/1 van de Parijse Commissie (PARCOM) van juni 1995 betreffende de geleidelijke beëindiging van het gebruik van kortketenige gechloteerde paraffines dat in het kader van de tenuitvoerlegging van dat verdrag werd genomen⁽⁵⁾. Vijf lidstaten⁽⁶⁾ en de Europese Commissie hebben opmerkingen gemaakt, terwijl Spanje een uitvoerig gemotiveerde mening heeft verstrekt. Op Denemarken en Oostenrijk na waren al deze lidstaten tegen de invoering van de geplande nationale bepalingen en dat gold ook voor de Commissie.

4. Achtergrondinformatie over KKCP's

- (15) Gechloteerde paraffines zijn chemische stoffen die worden verkregen door chlorering van paraffines met rechte keten of alkanen. Ze worden vaak in verschillende groepen onderverdeeld op basis van de lengte van de keten van het startmateriaal en de hoeveelheid chloor in het eindproduct. Drie belangrijke groepen zijn de gechloteerde paraffines met korte, middellange en lange keten (respectievelijk KKCP's, MKCP's en LKCP's genoemd). KKCP's worden verkregen uit paraffines met rechte keten met een ketenlengte van C 10 tot C 13. Commerciële KKCP's bevatten gemiddeld tussen 49 en 71 % chloor. Ze kunnen in zuivere vorm op de markt worden gebracht en worden gebruikt, maar ze kunnen ook als onzuiverheden in andere stoffen en preparaten, met name MKCP's, aanwezig zijn⁽⁷⁾.
- (16) In de Europese Gemeenschap worden KKCP's hoofdzakelijk als additief in metaalbewerkingsvloei-stoffen gebruikt. Daarnaast wordt de stof gebruikt als vlamvertrager in rubberformuleringen en als additief in verven en andere coatingproducten. Minder belangrijke toepassingen van de stof zijn het gebruik als vet- of weekmaker in de leerindustrie, als impregneermiddel in de textielindustrie en als additief in hechtmiddelen.

⁽⁴⁾ PB L 204 van 21.7.1998, blz. 37.

⁽⁵⁾ In het kader van het Verdrag van Parijs hebben de verdragsluitende partijen zich ertoe verbonden al het mogelijke te doen om verontreiniging van de zee vanaf het land te voorkomen en te bestrijden. Alle lidstaten van de Europese Gemeenschap met uitzondering van Oostenrijk, Griekenland, Luxemburg en Italië hebben het verdrag ondertekend. Ook de Europese Gemeenschap is partij bij het verdrag. De Parijse Commissie (PARCOM), die bestaat uit vertegenwoordigers van alle verdragsluitende partijen, is verantwoordelijk voor het beheer van het verdrag. Artikel 18, lid 3, bepaalt dat de PARCOM programma's en maatregelen kan goedkeuren ter voorkoming of ter vermindering van verontreiniging vanaf het land door bepaalde chemische stoffen die zijn opgesomd in bijlage A, delen I, II en III, bij het verdrag. PARCOM-Besluit 95/1, dat is aangenomen op basis van artikel 18, lid 3, regelt de geleidelijke stopzetting van bepaalde KKCP-toepassingen aan de hand van het volgende tijdschema: gebruik als weekmaker in verven en coatings, gebruik in vloeistoffen voor metaalbewerking, gebruik als vlamvertrager in rubber, kunststof en textiel, uiterlijk 31 december 1999; gebruik als weekmaker in hechtmiddelen en als vlamvertrager in transportbanden uitsluitend bestemd voor gebruik in de mijnbouw, uiterlijk 31 december 2004. Alle Europese lidstaten die het Verdrag van Parijs hebben ondertekend met uitzondering van het Verenigd Koninkrijk hebben zich ertoe verbonden PARCOM-Besluit 95/1 na te leven. De Europese Gemeenschap is geen partij bij het PARCOM-besluit. Het Verdrag van Parijs werd vervangen door het nieuwe Verdrag voor de bescherming van het mariene milieu in het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan (OSPAR-Verdrag, 1992). In het nieuwe verdrag is de Parijse Commissie vervangen door een nieuwe OSPAR-commissie.

⁽⁶⁾ Italië, Denemarken, het Verenigd Koninkrijk, Oostenrijk en Duitsland.

⁽⁷⁾ Krachtens Richtlijn 2002/45/EG mogen KKCP's in een concentratie van ten hoogste 1 % als bestanddeel van andere stoffen en preparaten voorkomen.

- (17) KKCP's worden bij de gevaarlijke stoffen ingedeeld overeenkomstig Richtlijn 67/548/EEG van de Raad van 27 juni 1967 betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen⁽⁸⁾. Ze behoren tot de kankerverwekkende stoffen van categorie 3 en worden aangeduid met standaardzin R 40 („Onherstelbare effecten zijn niet uitgesloten”) en symbool Xn („Schadelijk”). Ze worden ook ingedeeld bij de gevaarlijke stoffen voor het milieu en worden aangeduid met standaardzin R 50/53 („Zeer vergiftig voor in het water levende organismen” en „Kan in het aquatisch milieu op lange termijn schadelijke effecten veroorzaken”) en het symbool N („Gevaarlijk voor het milieu”).
- (18) KKCP's zijn toxisch en duidelijk persistent en bioaccumulerend van aard. Daarom worden in het Verdrag van Parijs (tegenwoordig OSPAR-Verdrag)⁽⁹⁾ maatregelen gepland om vervuiling met deze stoffen tegen te gaan. In het begin van de jaren negentig uitte de Parijse Commissie haar bezorgdheid over de uitstoot van KKCP's voor het mariene milieu en begon ze regelgeving betreffende het gebruik van die stoffen te overwegen. De Europese producenten dienden destijds een voorstel voor een vrijwillig akkoord in om de levering van KKCP's voor toepassingen in metaalbewerkingsvloei-stoffen geleidelijk te verminderen en de afnemers aan te moedigen producten te gebruiken die minder schadelijk voor het aquatisch milieu zijn. De onderhandelingen leverden niets op en uiteindelijk keurde de Parijse Commissie (PARCOM) Besluit 95/1 goed. Het Verenigd Koninkrijk was tegen dit besluit omdat het niet door een passende risicobeoordeling werd gestaafd.
- (19) Bij Verordening (EG) nr. 1179/94 van de Commissie⁽¹⁰⁾ werden KKCP's opgenomen in de eerste lijst van prioriteitsstoffen voor risicobeoordeling krachtens Verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad van 23 maart 1993 inzake de beoordeling en de beperking van de risico's van bestaande stoffen⁽¹¹⁾, met het Verenigd Koninkrijk als rapporteur.
- (20) Het door het Verenigd Koninkrijk opgestelde risicobeoordelingsverslag werd ter controle voorgelegd aan de technische deskundigen van de lidstaten⁽¹²⁾. Het verslag uit september 1997⁽¹³⁾, dat rekening hield met alle beschikbare wetenschappelijke bewijzen tot 1996, inclusief die waarop PARCOM-Besluit 95/1 was gebaseerd, wijst op een aantal milieurisico's voor aquatische organismen die voortvloeien uit het gebruik van KKCP's bij de bewerking van metaal en leer. Hiervoor zouden risicobeperkende maatregelen moeten worden overwogen. De overige bestaande toepassingen zouden geen risico's voor het aquatisch milieu of de gezondheid inhouden, hoewel volgens het verslag aanvullende gegevens en tests nodig waren om mogelijke milieurisico's als gevolg van het gebruik van KKCP's in rubber juist in te schatten.
- (21) Het risicobeoordelingsverslag werd vervolgens voor collegiale toetsing aan het Wetenschappelijk Comité voor de toxiciteit, de ecotoxiciteit en het milieu (WCTEM) voorgelegd. In zijn advies van 27 november 1998⁽¹⁴⁾ heeft het WCTEM de wetenschappelijke geldigheid van de resultaten van de risicobeoordeling bevestigd. Die resultaten en de risicobeperkingsstrategie terzake werden op communautair niveau overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 793/93 goedgekeurd via Aanbeveling 1999/721/EG van de Commissie van 12 oktober 1999. De relevante delen van de Aanbeveling zijn hieronder weergegeven.

⁽⁸⁾ PB 196 van 16.8.1967, blz. 1.

⁽⁹⁾ Zie voetnoot 5.

⁽¹⁰⁾ Verordening (EG) nr. 1179/94 van de Commissie van 25 mei 1994 betreffende de eerste lijst van prioriteitsstoffen krachtens Verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad (PB L 131 van 26.5.1994, blz. 3).

⁽¹¹⁾ PB L 84 van 5.4.93, blz. 1. Deze verordening stelt onder andere een communautaire procedure vast voor de beoordeling van de risico's van bestaande stoffen, d.w.z. stoffen die zijn opgenomen in de EINECS (European Inventory of Existing Commercial Substances, Europese lijst van bestaande commerciële stoffen) (PB C 146 van 15.6.1990, blz. 1). Krachtens deze verordening moeten de lijsten met prioriteitsstoffen die aan een communautaire risicobeoordeling moeten worden onderworpen, worden goedgekeurd door middel van een verordening van de Commissie, die voor elke stof aangeeft welke lidstaat verantwoordelijk is voor de beoordeling. Bij de beoordeling van de werkelijke en potentiële risico's van de desbetreffende stoffen voor mens en milieu moeten specifieke procedures en methoden worden gevolgd. Die worden opgesomd in Verordening (EG) nr. 1488/94 van de Commissie van 28 juni 1994 tot vaststelling van de beginselen voor de beoordeling van de risico's voor mens en milieu van bestaande stoffen krachtens Verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad (PB L 161 van 26.6.94, blz. 3). De resultaten van de risicobeoordeling en, indien van toepassing, de aanbevolen strategie worden ten slotte op communautair niveau goedgekeurd, normaal gezien in de vorm van een aanbeveling van de Commissie. Op basis van de goedgekeurde risicobeoordeling en de aanbevolen strategie beslist de Commissie vervolgens of ze communautaire maatregelen voorstelt in het kader van Richtlijn 76/769/EEG of in het kader van andere relevante bestaande communautaire instrumenten.

⁽¹²⁾ De nationale deskundigen komen geregeld samen om risicobeoordelingsverslagen te bespreken ter voorbereiding van de maatregelen die overeenkomstig de door Verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad vastgestelde comitéprocedure moeten worden aangenomen.

⁽¹³⁾ „European Union Risk Assessment Report, alkanes, C₁₀₋₁₃, chloro”, Bureau voor chemische stoffen, Instituut voor de gezondheid en de veiligheid van de consument, Gemeenschappelijk Centrum voor onderzoek, Europese Commissie.

⁽¹⁴⁾ Standpunt van het WCTEM inzake de resultaten van de risicobeoordeling van SCCP's in het kader van Verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad inzake de beoordeling en de beperking van de risico's van bestaande stoffen — Standpunt tijdens de zesde plenaire vergadering van het WCTEM in Brussel op 27 november 1998. http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/sci/out23_en.html.

„I. RISICOBEOORDELING

A. Menselijke gezondheid

De conclusie van de beoordeling van de gezondheidsrisico's voor de WERKNEMER, de CONSUMENT en de MENS VIA HET MILIEU is dat er momenteel geen aanvullende gegevens en/of testen nodig zijn, noch maatregelen ter vermindering van de risico's naast die welke reeds van toepassing zijn. Deze conclusie is op de volgende gronden bereikt:

- Uit de risicobeoordeling blijkt dat er naar verwachting geen risico's zullen optreden voor de betrokken bevolkingsgroepen. De belangrijkste wijze van potentiële blootstelling van de werknemer bij productie en gebruik is blootstelling van de huid. Bij het gebruik van metaalbewerkingsvloeistoffen en smeltlijm die deze stoffen bevat kan ook blootstelling door inademing optreden. De risicobeperkende maatregelen die momenteel al op het werk worden toegepast en andere geldende Gemeenschapswetgeving worden voldoende geacht;
- De blootstelling van de consument die kan optreden bij contact met met deze stoffen behandeld leer en bij niet-professionele toepassing van metaalbewerkingsvloeistoffen, wordt niet gezien als een reden voor ongerustheid.

B. Milieu

De conclusie van de beoordeling van de milieurisico's voor het AQUATISCH ECOSYSTEEM (sedimenten alleen) en het TERRESTRISCH ECOSYSTEEM is dat aanvullende gegevens en/of testen nodig zijn. Deze conclusie is op de volgende gronden bereikt:

- Er is behoefte aan betere informatie omtrent de risico's van de fabricage van de stof en de toepassing in rubber voor sedimenten, die voor bodem en sedimenten als gevolg van de samenstelling en het gebruik van metaalbewerkingsvloeistoffen en leerbehandelingsproducten, alsmede over de regionale effecten (voor bodem en sedimenten).

De volgende gegevens zijn nodig:

- experimentele bepaling van de K_{oc} ⁽¹⁵⁾;
- observatiegegevens voor de bodem en sedimenten in de nabijheid van lozingsbronnen;
- toxiciteitstest voor organismen die in de bodem en de sedimenten leven, voor zover bovenstaande informatie de ongerustheid met betrekking tot de genoemde compartimenten niet wegneemt.

De conclusie van de beoordeling van de milieurisico's voor MICRO-ORGANISMEN IN AFVALWATERZUIVERINGSINSTALLATIES en de ATMOSFEER is dat er momenteel geen aanvullende gegevens en/of testen nodig zijn, noch maatregelen ter vermindering van de risico's naast die welke reeds van toepassing zijn. Deze conclusie is op de volgende gronden bereikt:

- Uit de risicobeoordeling blijkt dat er naar verwachting geen risico's zullen optreden voor de betrokken milieuc compartimenten. De nu al toegepaste risicobeperkende maatregelen worden voldoende geacht.

De conclusie van de beoordeling van de milieurisico's voor het AQUATISCH ECOSYSTEEM (sedimenten uitgezonderd) en NIET-COMPARTIMENTSPECIFIEKE GEVOLGEN VOOR DE VOEDSELKETEN is dat er specifieke maatregelen moeten worden getroffen om de risico's te beperken. Deze conclusie is op de volgende gronden bereikt:

- Er bestaat kans op lokale effecten op het aquatische milieu als gevolg van blootstelling bij de samenstelling en het gebruik van metaalbewerkingsvloeistoffen en leerbehandelingsproducten die deze stof bevatten;
- Er bestaat kans op niet-compartimentspecifieke gevolgen voor de voedselketen ten gevolge van de samenstelling en het gebruik van leerbehandelingsproducten die de stof bevatten en van het gebruik van metaalbewerkingsvloeistoffen die deze stof bevatten.

II. RISICOBEPERKINGSSTRATEGIE VOOR HET MILIEU

Overwogen moet worden de verkoop en het gebruik van deze stof in de Gemeenschap aan banden te leggen om het milieu te beschermen tegen het gebruik en de samenstelling van producten, in het bijzonder voor metaalbewerking en leerbehandeling. Nadere werkzaamheden zijn nodig om te bepalen voor welke doeleinden uitzonderingen kunnen worden toegestaan. De maatregelen om het milieu te beschermen zullen ook de blootstelling van de mens verminderen.”.

⁽¹⁵⁾ Coëfficiënt van de verdeling van organische koolstof, een parameter voor de splitsing van een verbinding in organische koolstof in de bodem (bv. humuszuur) en water.

- (22) Op 20 juni 2000 keurde de Commissie een voorstel voor een wijziging van Richtlijn 76/769/EG goed om de door de communautaire risicobeoordeling gesuggereerde beperkingen van het op de markt brengen en het gebruik van kortketenige gechloreerde paraffines in te voeren, wat uiteindelijk tot de goedkeuring van Richtlijn 2002/45/EG door het Europees Parlement en de Raad heeft geleid.
- (23) Ingevolge punt 42.2 van bijlage I bij Richtlijn 76/769/EEG, ingevoerd bij Richtlijn 2002/45/EG, is de Commissie begonnen met een nieuw onderzoek van de overige toepassingen van KKCP's. De Commissie heeft het Verenigd Koninkrijk — de rapporteur voor de risicobeoordeling van KKCP's in het kader van Verordening (EEG) nr. 793/93 — gevraagd relevante nieuwe gegevens te verzamelen en te onderzoeken en het risicobeoordelingsverslag van de Gemeenschap indien nodig te actualiseren. Bovendien heeft zij het secretariaat van OSPAR gevraagd of er nieuwe wetenschappelijke gegevens over de risico's van KKCP's zijn die van invloed kunnen zijn op de conclusies van de vorige risicobeoordeling. Tenslotte heeft de Commissie aan het WCTEM gevraagd of het op de hoogte was van nieuw wetenschappelijk bewijsmateriaal dat gevolgen kan hebben voor de resultaten van de risicobeoordeling en eventueel een wijziging van de conclusies noodzakelijk maakt.
- (24) Het WCTEM concludeerde in zijn standpunt van 22 december 2002 dat uit het onderzoek van nieuwe kennis over KKCP's niet bleek dat de conclusies van de communautaire risicobeoordeling moesten worden gewijzigd ⁽¹⁶⁾.
- (25) In februari 2003 stelde het Verenigd Koninkrijk in aansluiting op Richtlijn 2002/45/EG een ontwerp van een geactualiseerd risicobeoordelingsverslag inzake KKCP's op. In dit ontwerp-verslag worden de gegevens over de blootstelling van het milieu aan en het lot en de gevolgen van KKCP's onderzocht die sinds de voltooiing van de oorspronkelijke risicobeoordeling beschikbaar werden; de risico's van toepassingen die niet onder de beperkingen van Richtlijn 2002/45/EG ten aanzien van het op de markt brengen en het gebruik vallen, worden in het verslag opnieuw beoordeeld. Ook met de twee standpunten van het WCTEM (punten 21 en 24) is rekening gehouden. In tegenstelling tot de oorspronkelijke risicobeoordeling heeft het nieuwe ontwerp ook betrekking op de risico's voor het mariene milieu en wordt in detail gekeken naar de uitstoot van KKCP's gedurende de volledige levensduur van producten die KKCP's bevatten.
- (26) Hieronder zijn de resultaten van het ontwerp van de geactualiseerde risicobeoordeling weergegeven:
- „(x) i) Noodzaak van aanvullende gegevens en/of testen.
- Om nauwkeuriger schattingen van de lozing op lokaal niveau (rubber, verven/coatings en textiel) en regionaal niveau (alle toepassingen) mogelijk te maken, zijn aanvullende specifieke blootstellingsgegevens nodig voor oppervlaktewater, sedimenten, bodem, secundaire verontreiniging en mariene ecosystemen. Er kan met name informatie worden verstrekt over:
- de feitelijke lozing bij het mengen en omzetten van rubber;
  - de hoeveelheden kortketenige gechloreerde paraffines die worden gebruikt op plaatsen waar textiel wordt samengesteld en van een backcoating wordt voorzien;
  - de lozing op plaatsen waar textiel wordt samengesteld en van een backcoating wordt voorzien;
  - de lozing op plaatsen waar verf wordt vervaardigd en aangebracht; en
  - de uitstoot tijdens het gebruik en het verwijderen van producten.

De stof voldoet aan de criteria om als PBT-stof te worden beschouwd en dus kan ook een simulatietest voor biologische afbreekbaarheid worden uitgevoerd om de halveringstijd in het mariene milieu vast te stellen. Met aanvullende gegevens over de toxiciteit zou de PNEC-waarde voor zeewater en sediment kunnen worden herzien, maar de noodzaak om dergelijke gegevens te verzamelen is minder belangrijk dan de vaststelling van de persistentie. Bovendien kan worden gedacht aan aanvullende tests van de biologische afbreekbaarheid van kortketenige gechloreerde paraffines in de bodem.

OPMERKING: Uit metingen blijkt dat de stof op grote schaal in het milieu voorkomt. Hoe de hoeveelheden zich ontwikkelen is onbekend; die hoeveelheden kunnen trouwens te maken met vroegere toepassingen die intussen onder controle zijn. Bovendien is op basis van deze metingen nooit een duidelijk risico vastgesteld. De aanwezigheid van kortketenige gechloreerde paraffines in het noordpoolgebied en in zeeroofdieren geeft niettemin aan dat deze bevindingen een reden tot bezorgdheid blijven. Al dan niet op wetenschappelijke basis kan onmogelijk worden gezegd of er nu of in de toekomst een gevaar voor het milieu bestaat, maar in het licht van:

- gegevens die op de aanwezigheid in fauna en flora wijzen;
- de kennelijke persistentie van de stof (gebaseerd op laboratoriumtests);

⁽¹⁶⁾ Standpunt van het WCTEM inzake KKCP's — Follow-up van Richtlijn 2002/45/EG, standpunt tijdens de 35e plenaire vergadering van het WCTEM in Brussel op 17 december 2002. http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/sct/out23_en.html.

- de tijd die nodig is om informatie te verzamelen; en
- het feit dat het moeilijk kan zijn om de blootstelling te verminderen als de bijkomende informatie bevestigt dat er een risico bestaat,

kan op beleidsniveau aandacht worden geschonken aan de noodzaak om, hoewel metingen van de halveringstijd in het milieu ontbreken, voorzorgsmaatregelen inzake risicobeheer te onderzoeken om de lozing in water (en de bodem door het gebruik van rioolslib), ook door „overgebleven afval in het milieu”, te verminderen. Als uit een milieusimulatietest blijkt dat niet aan het criterium van de persistentie is voldaan, kan dit opnieuw worden bekeken. Overigens lijkt de stof te voldoen aan de criteria om krachtens internationale verdragen als een potentiële POP (persistent organic pollutant of persistente organische verontreinigende stof) te worden beschouwd.

(x) ii) Er is momenteel geen behoefte aan bijkomende gegevens en/of tests, noch aan risicobeperkende maatregelen die verder gaan dan de maatregelen die al worden toegepast.

Deze conclusie geldt voor de beoordeling van:

- het lokale en regionale oppervlaktewatercompartiment voor productieplaatsen, productie en gebruik van hechtmiddelen, productie en gebruik van verven en coatings;
  - het lokale en regionale sedimentcompartiment voor productieplaatsen, productie en gebruik van hechtmiddelen, productie en gebruik van verven en coatings;
  - waterzuiveringsinstallaties (alle toepassingen);
  - het luchtcompartiment en waterzuiveringsprocessen voor productie en alle toepassingen;
  - het lokale terrestrische compartiment voor productieplaatsen, productie en gebruik van hechtmiddelen en verven, en het regionale landbouwgrondcompartiment; en
  - de secundaire verontreiniging bij het gebruik van hechtmiddelen.”.
- (27) Behalve in de bovengenoemde communautaire maatregelen komen KKCP's ook in andere Gemeenschapswetgeving voor. Gezien hun toxiciteit voor mens en water, hun grootschalige aanwezigheid in het aquatische milieu en het feit dat PARCOM-Besluit 95/1 er al op van toepassing is, werden KKCP's krachtens Beschikking nr. 2455/2001/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 november 2001 tot vaststelling van de lijst van prioritair stoffen op het gebied van het waterbeleid en tot wijziging van Richtlijn 2000/60/EG⁽¹⁷⁾ bij de prioritair gevaarlijke stoffen in de zin van artikel 16, lid 3, van deze richtlijn ingedeeld. Krachtens deze richtlijn moeten op communautair niveau specifieke maatregelen worden goedgekeurd met het oog op de stopzetting of geleidelijke beëindiging van lozingen, emissies en verliezen binnen 20 jaar na de vaststelling van die maatregelen. Tot nu toe bestaan dergelijke maatregelen ten aanzien van KKCP's niet.

II. PROCEDURE

- (28) Bij de goedkeuring van Richtlijn 2002/45/EG heeft de Nederlandse delegatie tegengestemd; ze heeft in een stemverklaring van 24 april 2002 gezegd dat de tenuitvoerlegging van een richtlijn inzake KKCP's het voor Nederland onmogelijk zou maken zijn internationale verplichtingen in het kader van het Parijse Verdrag en PARCOM-Besluit 95/1 na te komen.
- (29) In een brief van de Permanente Vertegenwoordiging van het Koninkrijk der Nederlanden aan de Europese Unie van 17 januari 2003 heeft de Nederlandse regering de Commissie in kennis gesteld van haar nationale bepalingen inzake het gebruik van KKCP's die ze na de goedkeuring van Richtlijn 2002/45/EG wenst te handhaven.
- (30) Bij schrijven van 25 maart 2003 heeft de Commissie de Nederlandse regering gemeld dat zij de kennisgeving krachtens artikel 95, lid 4, van het Verdrag had ontvangen en dat de periode van zes maanden voor het onderzoek ervan krachtens artikel 95, lid 6, is ingegaan op 22 januari 2003, de dag volgend op de dag van ontvangst van de kennisgeving.
- (31) In een brief van 15 april 2003 heeft de Commissie de andere lidstaten op de hoogte gebracht van de kennisgeving van Nederland. De Commissie heeft ook een mededeling betreffende de kennisgeving gepubliceerd in het *Publicatieblad van de Europese Unie*⁽¹⁸⁾ om andere belanghebbenden te informeren over de nationale bepalingen die Nederland wenst te handhaven en de redenen die het land daarvoor inroept.

⁽¹⁷⁾ PB L 331 van 15.12.2001, blz. 1.

⁽¹⁸⁾ PB C 188 van 8.8.2002, blz. 2.

III. BEOORDELING

1. Ontvankelijkheid

- (32) Artikel 95, lid 4, heeft betrekking op gevallen waarin kennis van de nationale bepalingen wordt gegeven in verband met een communautaire harmonisatiemaatregel, wanneer deze bepalingen werden aangenomen en van kracht werden vóór de goedkeuring van de maatregel en handhaving van de nationale bepalingen onverenigbaar met de harmonisatiemaatregel is.
- (33) In het onderhavige geval werd kennis van de nationale bepalingen gegeven in verband met Richtlijn 2002/45/EG, een harmonisatiemaatregel die werd aangenomen op basis van artikel 95 van het Verdrag. Deze nationale bepalingen werden aangenomen en werden van kracht in 1999, dus vóór de goedkeuring van de richtlijn. Over de vraag of en in welke mate de nationale bepalingen onverenigbaar zijn met de richtlijn, is Nederland van mening dat zijn nationale bepalingen slechts gedeeltelijk onverenigbaar zijn met de bepalingen van Richtlijn 2002/45/EG. Volgens Nederland hebben de harmonisatiebepalingen in Richtlijn 2002/45/EG uitsluitend betrekking op de toepassingen die er uitdrukkelijk in worden beperkt⁽¹⁹⁾, dat wil zeggen op het gebruik van KKCP's bij de metaalbewerking en bij het vetten van leer. Nederland beweert dat deze interpretatie wordt bevestigd door de formulering van de richtlijn en logischerwijze uit het voorzorgsbeginsel⁽²⁰⁾ volgt. Indien Richtlijn 2002/45/EG een maatregel van totale harmonisatie was, zouden nieuwe toepassingen van KKCP's die een gevaar voor mens en milieu zouden kunnen vormen, volgens Nederland ongereguleerd moeten worden toegestaan. Nederland besluit dat zijn nationale bepalingen, voorzover die betrekking hebben op andere toepassingen dan die welke krachtens Richtlijn 2002/45/EG worden beperkt, buiten het harmonisatiebereik van die richtlijn vallen en niet in aanmerking komen voor artikel 95, lid 4, van het Verdrag.
- (34) De Commissie deelt de visie van Nederland niet. Volgens vaste rechtspraak moet een communautaire maatregel worden uitgelegd in het licht van de doelstellingen. Richtlijn 2002/45/EG is gebaseerd op artikel 95, lid 1, van het Verdrag, dat de wettelijke basis vormt voor de goedkeuring van harmonisatiemaatregelen die de instelling en de werking van de interne markt betreffen. Uit de eerste overweging blijkt dat de richtlijn in de eerste plaats bedoeld is om de belemmeringen voor de voltooiing en de werking van de interne markt uit de weg te ruimen, die het gevolg zijn van de beperkingen die sommige lidstaten ingevolge PARCOM-Besluit 95/1 voor het gebruik van kortketenige gechlореerde paraffines hebben vastgesteld of gepland. Uit de derde overweging blijkt dat Richtlijn 2002/45/EG is gebaseerd op de resultaten van de communautaire risicobeoordeling van KKCP's, die betrekking had op alle bestaande toepassingen van de stof. Bijgevolg is de Commissie van mening dat Richtlijn 2002/45/EG moet worden uitgelegd als een harmonisatie van alle bestaande toepassingen van KKCP's die in de communautaire risicobeoordeling aan bod komen, waardoor de lidstaten geen nationale beperkingen inzake het gebruik van KKCP's mogen invoeren of handhaven die verder gaan dan de beperkingen in de richtlijn.
- (35) In onderstaande tabel wordt een vergelijking gemaakt tussen de nationale bepalingen waarvan kennis is gegeven en Richtlijn 2002/45/EG:

	Richtlijn 2002/45/EG	Nationale bepalingen
KKCP's als weekmakers in verven, coatings of hechtmiddelen	Geen verbod of beperking van het gebruik.	Gebruik van KKCP's met 48 of meer gewichtsprocent chloor volledig verboden.
KKCP's als vlamvertragers in rubber, kunststof of textiel	Geen verbod of beperking van het gebruik.	Gebruik van KKCP's met 48 of meer gewichtsprocent chloor volledig verboden.

⁽¹⁹⁾ Zie bladzijden 2 en 6 van het verzoek waarvan Nederland kennis heeft gegeven.

⁽²⁰⁾ Zie bladzijde 3 van het verzoek waarvan Nederland kennis heeft gegeven.

	Richtlijn 2002/45/EG	Nationale bepalingen
KKCP's in vloeistoffen voor metaalbewerking	<p>Gebruik van KKCP's als stof volledig verboden.</p> <p>Gebruik van KKCP's als bestanddeel van andere stoffen of preparaten verboden in een hogere concentratie dan 1 %.</p>	<p>Gebruik van KKCP's met 48 of meer gewichtsprocent chloor als zelfstandige stof volledig verboden.</p> <p>Het gebruik van KKCP's met minder dan 48 gewichtsprocent chloor als zelfstandige stof wordt niet behandeld.</p> <p>Gebruik van KKCP's met 48 of meer gewichtsprocent chloor als bestanddeel van andere stoffen of preparaten volledig verboden.</p> <p>Het gebruik van KKCP's met minder dan 48 gewichtsprocent chloor als bestanddeel van andere stoffen of preparaten wordt niet behandeld.</p>
KKCP's voor het vetten van leer	<p>Gebruik van KKCP's als stof volledig verboden.</p> <p>Gebruik van KKCP's als bestanddeel van andere stoffen of preparaten verboden in een hogere concentratie dan 1 %.</p>	<p>Gebruik niet behandeld.</p> <p>Gebruik niet behandeld.</p>

- (36) Uit bovenstaande tabel blijkt dat de nationale bepalingen waarvan kennis is gegeven, op de volgende punten afwijken van de eisen van Richtlijn 2002/45/EG:
- het gebruik van KKCP's met 48 of meer gewichtsprocent chloor als weekmaker in verven, coatings of hechtmiddelen en als vlamvertrager in rubber, kunststof of textiel, waarvoor de richtlijn geen beperkingen inzake het op de markt brengen en het gebruik oplegt, is in Nederland verboden;
  - stoffen en preparaten waarin KKCP's met 48 of meer gewichtsprocent chloor als bestanddeel aanwezig zijn, waarvoor de richtlijn geen beperkingen inzake het op de markt brengen en het gebruik oplegt als de concentratie van KKCP's minder dan 1 % bedraagt, mogen in Nederland niet in metaalbewerkingsvloeistoffen worden gebruikt.
- (37) De nationale bepalingen zeggen niets over het gebruik van KKCP's als zelfstandige stof of als bestanddeel van andere stoffen of preparaten voor het vetten van leer, of over het gebruik van KKCP's met minder dan 48 gewichtsprocent chloor als zelfstandige stof of als bestanddeel van andere stoffen of preparaten in vloeistoffen voor metaalbewerking. Op basis van de informatie waarover de Commissie beschikt, zijn deze toepassingen in Nederland nog steeds ongereguleerd en dus toegestaan. De Commissie herinnert er in dit verband aan dat artikel 95, lid 4, alleen kan worden ingeroepen als nationale bepalingen onverenigbaar zijn met een communautaire harmonisatiemaatregel, maar niet wanneer nationale regelgevingsmaatregelen die krachtens een communautaire harmonisatiemaatregel moeten worden ingevoerd, ontbreken. Het door Nederland krachtens artikel 95, lid 4, ingediende verzoek doet derhalve geen afbreuk aan de verplichting die op Nederland rust om de bepalingen van Richtlijn 2002/45/EG tijdig en op correcte wijze in Nederlands recht om te zetten.
- (38) Artikel 95, lid 4, bepaalt bovendien dat de kennisgeving van de nationale bepalingen gepaard moet gaan met een beschrijving van de redenen die verband houden met een of meer van de gewichtige eisen als bedoeld in artikel 30 of met de bescherming van het milieu of het arbeidsmilieu. Het door Nederland ingediende verzoek bevat een toelichting van de redenen die verband houden met de bescherming van het milieu en de gezondheid van de mens, die volgens het land de handhaving van de nationale bepalingen rechtvaardigen.
- (39) In het licht van het voorgaande is de Commissie van mening dat het verzoek van Nederland om toestemming te krijgen voor handhaving van zijn nationale bepalingen inzake KKCP's, ontvankelijk is.

2. Inhoudelijke beoordeling

- (40) Overeenkomstig artikel 95, lid 4, en lid 6, eerste alinea, van het Verdrag moet de Commissie nagaan of is voldaan aan alle in dat artikel genoemde voorwaarden die een lidstaat in staat stellen nationale bepalingen te handhaven die afwijken van een communautaire harmonisatiemaatregel. Die nationale bepalingen moeten hun rechtvaardiging vinden in gewichtige eisen als bedoeld in artikel 30 of verband houdend met de bescherming van het milieu of het arbeidsmilieu, mogen geen middel tot willekeurige discriminatie, een verkapte beperking van de handel tussen de lidstaten zijn of een hinderpaal voor de werking van de interne markt vormen.
- (41) Overeenkomstig artikel 95, lid 6, eerste alinea, neemt de Commissie binnen zes maanden na de kennisgeving een beslissing. Maar overeenkomstig artikel 95, lid 6, derde alinea, kan de Commissie de betrokken lidstaat ervan in kennis stellen dat deze termijn met ten hoogste zes maanden kan worden verlengd indien het complexe karakter van de aangelegenheid zulks rechtvaardigt en er geen gevaar bestaat voor de gezondheid van de mens.

2.1. *Motivering op grond van de in artikel 30 bedoelde gewichtige eisen of de bescherming van het milieu of het arbeidsmilieu*

- (42) Nederland is van mening dat zijn nationale bepalingen noodzakelijk zijn om het aquatisch milieu en de gezondheid van de mens te beschermen tegen de risico's die voortvloeien uit de bestaande toepassingen van KKCP's. Het land refereert in dat verband aan het voorzorgsbeginsel. Naar het oordeel van de Nederlandse regering geeft het voorzorgsbeginsel aan dat van haar niet kan worden verlangd te wachten tot er zich een urgent probleem voordoet, in het bijzonder vanwege het belang van een goede kwaliteit van het grond- en oppervlaktewater voor de volksgezondheid. Nederland herinnert eraan dat KKCP's uiterst schadelijke stoffen zijn. Richtlijn 67/548/EEG deelt ze in onder de stoffen die schadelijk zijn voor mens en milieu. Het OSPAR-Verdrag noemt ze persistent en schadelijk voor met name het aquatisch milieu, en gezien hun aanwezigheid in het milieu werd besloten de toepassing ervan geleidelijk stop te zetten (Besluit 95/1 van de Parijse Commissie (voortaan OSPAR-commissie)). Nederland wijst erop dat KKCP's een ernstige bedreiging voor het Nederlandse aquatische milieu vormen. Dat zou duidelijk blijken uit een studie van het Nederlandse Adviescentrum Toxicologie, die bij de Nederlandse kennisgeving is gevoegd. Ook de volksgezondheid zou in gevaar zijn aangezien oppervlaktewater en grondwater allebei op grote schaal worden gebruikt voor drinkwater.
- (43) Volgens de Commissie moet bij de beoordeling of de nationale bepalingen aan de voorwaarden van artikel 95, lid 4, voldoen, niet alleen rekening worden gehouden met het door Nederland ingediende bewijsmateriaal maar ook met alle relevante gegevens en informatie waarover de Commissie beschikt, met name met de resultaten van de risicobeoordelingen die zijn uitgevoerd in het kader van Verordening (EEG) nr. 793/93 en met al het andere onder punt I.4 van deze beschikking genoemde bewijs.

2.2. *Beroep op artikel 95, lid 6, derde alinea, van het Verdrag*

- (44) Na een zorgvuldig onderzoek van deze gegevens en informatie is de Commissie van oordeel dat aan de voorwaarden van artikel 95, lid 6, derde alinea, is voldaan, zodat zij gebruik kan maken van de in dat artikel voorziene mogelijkheid de periode van zes maanden waarbinnen zij de nationale bepalingen moet goedkeuren of afwijzen, te verlengen.

2.2.1. *Motivering op grond van het complexe karakter*

- (45) Uit het onderzoek van de Nederlandse kennisgeving blijkt dat het enige bijgevoegde bewijsmateriaal bovengenoemde Nederlandse studie is. Deze studie uit 1996 is toegespitst op de risico's van KKCP's in Nederland. Maar in tegenstelling tot wat Nederland beweert, wijst deze studie niet op een risico voor het Nederlandse aquatisch milieu en de Nederlandse bevolking. Integendeel, het bevestigt de conclusies van een eerder verslag⁽²¹⁾ dat „op basis van de schaarse informatie over blootstelling en effecten gechloreerde paraffines geen groot risico lijken in te houden voor de mensen en de ecosystemen in Nederland”. Deze studie lijkt de redenen waarop Nederland zich beroept om zijn nationale bepalingen te handhaven, dus niet te staven.

⁽²¹⁾ „Explanatory report chlorinated paraffins” (Sloof et al., 1992).

- (46) Zoals hierboven al is gezegd, wijst het oorspronkelijke communautaire risicobeoordelingsverslag inzake KKCP's, dat in 1999 werd afgerond, er niet op dat er als gevolg van andere toepassingen van KKCP's dan bij de bewerking van metaal en leer problemen voor mens en milieu ontstaan die risicobeperkende maatregelen zouden rechtvaardigen. Het WCTEM heeft deze conclusies bevestigd in zijn standpunt van 27 november 1998. Na zorgvuldige onderzoek van de nieuwe informatie over KKCP's kwam het WCTEM in zijn standpunt van 22 december 2002 tot de conclusie dat deze informatie niet wijst op de noodzaak de conclusies van de communautaire risicobeoordeling te wijzigen; hierbij heeft het ook uitdrukkelijk rekening gehouden met de bepalingen van Richtlijn 2002/45/EG.
- (47) Het door het Verenigd Koninkrijk in februari 2003 opgestelde ontwerp voor een geactualiseerd risicobeoordelingsverslag wijkt evenwel af van de conclusies van het oorspronkelijke communautaire risicobeoordelingsverslag.
- (48) Het ontwerp-verslag komt met nieuwe gegevens en bevat een grondiger analyse van de risico's van andere toepassingen van KKCP's dan die waarop de beperkingen van het op de markt brengen en het gebruik in Richtlijn 2002/45/EG van toepassing zijn. Hoewel het bij dit document uitdrukkelijk om een ontwerp gaat, dat uitsluitend bedoeld is om in het kader van Verordening (EEG) nr. 793/93 door de nationale deskundigen ⁽²²⁾ te worden besproken en herzien, is de Commissie van mening dat het belangrijk is voor de beoordeling van de motieven voor de nationale bepalingen krachtens artikel 95, lid 4.
- (49) Het ontwerp-verslag wijst op een aantal mogelijke milieurisico's van alle toepassingen van KKCP's, behalve in hechtmiddelen. Maar om tot betrouwbaarder resultaten te komen zijn meer gegevens over blootstelling en tests terzake nodig. Het verslag wijst ook op mogelijke risico's voor het mariene milieu in verband met de waarschijnlijke PBT-eigenschappen van KKCP's. Van deze stoffen is vastgesteld dat ze potentieel persistent of potentieel uiterst persistent, in hoge mate bioaccumulerend en toxisch zijn. Volgens het verslag zouden aanvullende tests kunnen worden uitgevoerd, ook al vergt het behoorlijk wat tijd om op een meer wetenschappelijk onderbouwde basis te concluderen dat de stof werkelijk persistent is. Het gebruik in rubber, verf, textiel en producten die gedurende langere tijd worden gebruikt, is geïdentificeerd als potentiële bron en traject naar het mariene milieu. In het ontwerp-verslag wordt ten slotte gewezen op mogelijke risico's die verschillende bronnen voor de bodem hebben en gesuggereerd dat moet worden gedacht aan aanvullende tests ter beoordeling van de biologische afbreekbaarheid van KKCP's in dit milieucompartiment. Ondanks deze hiaten in de wetenschappelijke kennis is het Verenigd Koninkrijk van mening dat de beschikbare gegevens die op potentiële risico's voor het mariene milieu en de bodem wijzen, een ernstige reden voor bezorgdheid zijn. Het stelt voor nu al te denken aan voorzorgsmaatregelen inzake risicobeheer.
- (50) Uit de resultaten van het ontwerp voor een geactualiseerd risicobeoordelingsverslag blijkt dat de beschikbare gegevens en informatie ter zake nog steeds niet volstaan om te concluderen dat de milieurisico's die erin worden genoemd, ook werkelijk bestaan en dat aanvullende gegevens en tests nodig zijn om de onzekerheden in de risicobeoordeling te verminderen. Anderzijds lijkt de bezorgdheid van het Verenigd Koninkrijk erop te wijzen dat deze gegevens en informatie het overwegen van risicobeperkende voorzorgsmaatregelen zouden kunnen rechtvaardigen. Het ontwerp-verslag geeft echter niet duidelijk aan welke toepassingen van KKCP's aanleiding geven tot bezorgdheid, noch in welke mate risicobeperkende maatregelen gerechtvaardigd kunnen zijn om hierop op gepaste wijze te reageren.
- (51) Gezien het voorlopige karakter van het ontwerp voor een geactualiseerd risicobeoordelingsverslag en de onduidelijke indicaties die het daardoor geeft, is de Commissie van mening dat het WCTEM dit ontwerp alsmede alle andere mogelijke relevante informatie moet onderzoeken om de kwesties die naar aanleiding van de resultaten van het ontwerp voor een geactualiseerd risicobeoordelingsverslag rijzen, zo goed mogelijk toe te lichten en vervolgens de nationale bepalingen waarvan de Commissie in kennis is gesteld te evalueren. Voor de beschikking van de Commissie krachtens artikel 95, lid 6, eerste alinea, moet daarom op het resultaat van dit onderzoek worden gewacht. In deze omstandigheden en gezien het feit dat de Commissie na de kennisgeving van de nationale bepalingen de beschikking heeft gekregen over het bijgewerkte ontwerp-risicobeoordelingsverslag, is zij van mening dat het gerechtvaardigd is de termijn van zes maanden waarin zij de nationale bepalingen moet goedkeuren of afwijzen, te verlengen om een zorgvuldige beoordeling van al het relevante bewijsmateriaal mogelijk te maken en hieruit de consequenties te trekken voor de nationale bepalingen. Hiervoor is een periode noodzakelijk die op 20 december 2003 afloopt.

⁽²²⁾ Zie voetnoot 12.

2.2.2. Geen gevaar voor de menselijke gezondheid

- (52) Zoals hierboven al is gezegd, blijkt noch uit de in de aanvraag genoemde, door Nederland ingediende studie, noch uit de gegevens en de informatie waarover de Commissie beschikt, dat er gevaar bestaat voor de menselijke gezondheid.
- (53) Daarom is de Commissie van oordeel dat voldaan is aan de voorwaarde dat er geen gevaar voor de gezondheid mag bestaan.

IV. CONCLUSIE

- (54) In het licht van het voorafgaande concludeert de Commissie dat het op 21 januari 2003 door Nederland ingediende verzoek met het oog op de goedkeuring van zijn nationale bepalingen inzake het gebruik van KKCP's ontvankelijk is.
- (55) Gezien het complexe karakter van de aangelegenheid en aangezien er geen bewijzen zijn dat er gevaar bestaat voor de gezondheid van de mens, acht de Commissie het echter gerechtvaardigd de in artikel 95, lid 6, eerste alinea, bedoelde termijn tot 20 december 2003 wordt verlengd,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Overeenkomstig artikel 95, lid 6, derde alinea, van het Verdrag wordt de in de eerste alinea van dat artikel bedoelde termijn om de nationale bepalingen inzake KKCP's waarvan Nederland op 21 januari 2003 overeenkomstig artikel 95, lid 4, kennis heeft gegeven, goed te keuren of af te wijzen verlengd tot 20 december 2003.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot het Koninkrijk der Nederlanden.

Gedaan te Brussel, 17 juli 2003.

Voor de Commissie
Erkki LIIKANEN
Lid van de Commissie

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 22 juli 2003

tot wijziging van Beschikking 2002/79/EG houdende speciale voorwaarden voor de invoer van grondnoten en bepaalde van grondnoten afgeleide producten van oorsprong uit of verzonden uit China

(kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 2602)

(Voor de EER relevante tekst)

(2003/550/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 93/43/EEG van de Raad van 14 juni 1993 inzake levensmiddelenhygiëne⁽¹⁾, en met name op artikel 10, lid 1,

In overleg met de lidstaten,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Beschikking 2002/79/EG van de Commissie van 4 februari 2002 houdende speciale voorwaarden voor de invoer van grondnoten en bepaalde van grondnoten afgeleide producten van oorsprong uit of verzonden uit China⁽²⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2002/678/EG⁽³⁾, is bepaald dat die beschikking uiterlijk op 31 december 2002 opnieuw wordt bezien.
- (2) Uit de resultaten van steekproefsgewijze analyse van zendingen grondnoten van oorsprong uit of verzonden uit China blijkt dat de speciale voorwaarden van Beschikking 2002/79/EG nog steeds nodig zijn om een voldoende beschermingsniveau voor de volksgezondheid in de Gemeenschap te bieden.
- (3) Bij Verordening (EG) nr. 178/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2002 tot vaststelling van de algemene beginselen en voorschriften van de levensmiddelenwetgeving, tot oprichting van een Europese Autoriteit voor voedselveiligheid en tot vaststelling van procedures voor voedselveiligheidsaangelegenheden⁽⁴⁾ is het systeem voor snelle waarschuwingen over levensmiddelen en diervoeders (RASFF) ingesteld.
- (4) In het belang van de volksgezondheid moeten de lidstaten de Commissie op gezette tijden verslag uitbrengen van alle analyseresultaten van officiële controles die zijn uitgevoerd op zendingen grondnoten en van grondnoten afgeleide producten van oorsprong uit of verzonden uit China. Die verslagen komen bovenop de meldingsplicht in het kader van het systeem voor snelle waarschuwingen over levensmiddelen en diervoeders.

- (5) Naar aanleiding van verzoeken van enkele lidstaten dient de lijst met punten van binnenkomst waarlangs de onder Beschikking 2002/79/EG vallende producten in de Gemeenschap mogen worden ingevoerd, te worden bijgewerkt. Duidelijkheidshalve moet de lijst worden vervangen.
- (6) Beschikking 2002/79/EG moet dan ook dienovereenkomstig worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Beschikking 2002/79/EG wordt als volgt gewijzigd:

1. Artikel 1 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 5 wordt vervangen door:

„5. De bevoegde autoriteiten van de lidstaten bemonsteren steekproefsgewijs zendingen grondnoten en bepaalde van grondnoten afgeleide producten van oorsprong uit of verzonden uit China ter bepaling van het gehalte aan aflatoxine B1 en het totale aflatoxinegehalte.

De lidstaten leggen de Commissie om de drie maanden een verslag voor van alle analyseresultaten van officiële controles op zendingen grondnoten en bepaalde van grondnoten afgeleide producten van oorsprong uit of verzonden uit China. Dit verslag wordt ingediend in de maand die volgt op het betrokken kwartaal (*).

(*) April, juli, oktober, januari.”;

b) lid 6 wordt als volgt gewijzigd:

Aan het eind van de tweede zin worden de woorden „maximaal tien werkdagen” vervangen door „maximaal 15 werkdagen”;

c) het volgende lid 7 wordt toegevoegd:

„7. Indien een zending wordt gesplitst, gaan de delen van de zending vergezeld van kopieën van het gezondheidscertificaat en de begeleidende documenten zoals bedoeld in de leden 1 en 6, gewaarmerkt door de bevoegde autoriteit van de lidstaat op het grondgebied waarvan de zending gesplitst is.”.

⁽¹⁾ PB L 175 van 19.7.1993, blz. 1.⁽²⁾ PB L 34 van 5.2.2002, blz. 21.⁽³⁾ PB L 229 van 27.8.2002, blz. 33.⁽⁴⁾ PB L 31 van 1.2.2002, blz. 1.

2. Artikel 2 wordt vervangen door:

Artikel 2

„Artikel 2

Deze beschikking wordt voortdurend getoetst aan de door de Chinese bevoegde autoriteiten verstrekte informatie en garanties en de resultaten van de door de lidstaten verrichte tests, teneinde te beoordelen of de in artikel 1 vermelde speciale voorwaarden een voldoende beschermingsniveau voor de volksgezondheid in de Gemeenschap bieden. Bij dat onderzoek wordt ook nagegaan of de speciale voorwaarden nog steeds noodzakelijk zijn.”.

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 22 juli 2003.

3. Bijlage II wordt vervangen door de tekst in de bijlage bij deze beschikking.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

BIJLAGE

„BIJLAGE II

Lijst van punten van binnenkomst waarlangs zendingen grondnoten en van grondnoten afgeleide producten van oorsprong uit of verzonden uit China in de Gemeenschap mogen worden ingevoerd

Lidstaat	Punt van binnenkomst
België	Antwerpen, Zeebrugge, Brussel/Bruxelles, Aalst
Denemarken	Alle Deense havens en luchthavens
Duitsland	HZA Lörrach — ZA Weil am Rhein-Autobahn, HZA Stuttgart — ZA Flughafen, HZA München — ZA München-Flughafen, HZA Hof — Schirnding-Landstraße, HZA Weiden — ZA Furth im Wald-Schafberg, HZA Weiden — ZA Waidhaus-Autobahn, Bezirksamt Reinickendorf von Berlin, Abteilung Finanzen, Wirtschaft und Kultur, Veterinär- und Lebensmittelaufsichtsamt, Grenzkontrollstelle, HZA Frankfurt (Oder) — ZA Autobahn, HZA Cottbus — ZA Forst-Autobahn, HZA Bremen — ZA Neustädter Hafen, HZA Bremen — ZA Bremerhaven, HZA Hamburg-Hafen — ZA Waltershof, HZA Hamburg-Stadt, HZA Itzehoe — ZA Hamburg-Flughafen, HZA Frankfurt-am-Main-Flughafen, HZA Braunschweig-Abfertigungsstelle, HZA Hannover-Abfertigungsstelle, HZA Oldenburg — ZA Stade, HZA Dresden — ZA Dresden-Friedrichstadt, HZA Pirna — ZA Altenberg, HZA Löbau — Zollamt Ludwigsdorf-Autobahn, HZA Koblenz — ZA Hahn-Flughafen, HZA Oldenburg-ZA Wilhelmshaven, HZA Bielefeld — ZA Eckendorfer Straße Bielefeld, HZA Erfurt — ZA Eisenach, HZA Potsdam — ZA Ludwigsfelde, HZA Potsdam — ZA Berlin-Flughafen Schönefeld, HZA Augsburg — ZA Memmingen, HZA Ulm — ZA Ulm (Donautal), HZA Karlsruhe — ZA Karlsruhe, HZA Berlin — ZA Dreilinden, HZA Gießen — ZA Gießen, HZA Gießen — ZA Marburg, HZA Singen — ZA Bahnhof, HZA Lörrach — ZA Weil am Rhein — Schusterinsel, HZA Hamburg-Stadt — ZA Oberelbe, HZA Hamburg-Stadt — ZA Oberelbe — Abfertigungsstelle Billbrook, HZA Hamburg-Stadt — ZA Oberelbe — Abfertigungsstelle Großmarkt, HZA Potsdam — ZA Berlin-Flughafen Schönefeld, HZA Düsseldorf — ZA Düsseldorf Nord
Griekenland	Athina, Pireas, Elefsis, Aerodromio ton Athinon, Thessaloniki, Volos, Patra, Iraklion tis Kritis, Aerodromio tis Kritis, Euzoni, Idomeni, Ormenio, Kipi, Kakavia, Niki, Promahonas, Pithio, Igoumenitsa, Kristalopigi
Spanje	Algeciras (Puerto), Alicante (Aeropuerto, Puerto), Almeria (Aeropuerto, Puerto), Asturias (Aeropuerto), Barcelona (Aeropuerto, Puerto, Ferrocarril), Bilbao (Aeropuerto, Puerto), Cadiz (Puerto), Cartagena (Puerto), Castellon (Puerto), Ceuta (Puerto), Gijón (Puerto), Huelva (Puerto), Irun (Carretera), La Coruña (Puerto), La Junquera (Carretera) Las Palmas de Gran Canaria (Aeropuerto, Puerto), Madrid (Aeropuerto, Ferrocarril), Malaga (Aeropuerto, Puerto), Marin (Puerto), Melilla (Puerto), Murcia (Ferrocarril), Palma de Mallorca (Aeropuerto, Puerto), Pasajes (Puerto), San Sebastián (Aeropuerto), Santa Cruz de Tenerife (Puerto), Santander (Aeropuerto, Puerto), Santiago de Compostela (Aeropuerto), Sevilla (Aeropuerto, Puerto), Tarragona (Puerto), Tenerife Norte (Aeropuerto), Tenerife Sur (Aeropuerto), Valencia (Aeropuerto, Puerto), Vigo (Aeropuerto, Puerto), Villagarcia (Puerto), Vitoria (Aeropuerto), Zaragoza (Aeropuerto)
Frankrijk	Marseille (Bouches-du-Rhone), Le Havre (Seine-Maritime), Rungis MIN (Val-de-Marne), Chassieu CRD (Rhône), Strasbourg CRD (Bas-Rhin), Lille CRD (Nord), Saint-Nazaire-Montoir CRD (Loire-Atlantique), Agen (Lot-et-Garonne), port de la Pointe des Galets à la Réunion
Ierland	Dublin — Port and Airport, Cork — Port and Airport, Shannon — Airport
Italië	Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Ancona, Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Bari, Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Genova, Ufficio Sanità Marittima di Livorno, Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Napoli, Ufficio Sanità Marittima di Ravenna, Ufficio Sanità Marittima di Salerno, Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Trieste, Dogana di Ferneti-Interporto Monrupino (Trieste), Ufficio di Sanità Marittima di La Spezia, Ufficio di Sanità Marittima e Aerea di Venezia, Ufficio di Sanità Marittima e Aerea di Reggio Calabria

Lidstaat	Punt van binnenkomst
Luxemburg	Centre douanier, Croix de Gasperich, Luxembourg
Nederland	Alle havens en luchthavens en alle grensposten
Oostenrijk	HZA Feldkirch, HZA Graz, Nickelsdorf, Spielfeld, HZA Wien, ZA Wels, ZA Kledering, ZA Flughafen Wien, HZA Salzburg, ZA Klingenbach/Zweigstelle Sopron, ZA Karawankentunnel, ZA Villach
Portugal	Lisboa, Leixões
Finland	Alle Finse douanekantoren
Zweden	Göteborg, Ystad, Stockholm, Helsingborg, Karlskrona, Karlshamn, Landvetter, Arlanda
Verenigd Koninkrijk	Belfast, Channel Tunnel Terminal, Dover, Felixstowe, Gatwick Airport, Goole Grangemouth, Harwich, Heathrow Airport, Heysham, Hull, Immingham, Ipswich, King's Lynn, Leith, Liverpool, London (including Tilbury, Thamesport and Sheerness), Manchester Airport, Manchester Container Port, Manchester (including Ellesmere Port), Medway, Middlesborough, Newhaven, Poole, Shoreham, Southampton, Stansted Airport"

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 22 juli 2003

tot wijziging van Beschikking 97/830/EG tot intrekking van Beschikking 97/613/EG en houdende vaststelling van bijzondere voorwaarden voor de invoer van pimpernoten (pistaches) en bepaalde daarvan afgeleide producten van oorsprong of herkomst uit Iran

(kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 2603)

(Voor de EER relevante tekst)

(2003/551/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 93/43/EEG van de Raad van 14 juni 1993 inzake levensmiddelenhygiëne ⁽¹⁾, en met name op artikel 10, lid 1,

In overleg met de lidstaten,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Beschikking 97/830/EG van de Commissie ⁽²⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2000/238/EG ⁽³⁾, stelt bijzondere voorwaarden vast voor de invoer van pimpernoten (pistaches) en bepaalde daarvan afgeleide producten van oorsprong of herkomst uit Iran.
- (2) Volgens Beschikking 97/830/EG moet de bevoegde instantie ervoor zorgen dat iedere zending, alvorens vanuit het punt van binnenkomst in de Gemeenschap op de markt te worden gebracht, systematisch wordt bemonsterd en geanalyseerd teneinde het gehalte aan aflatoxine B1 en het totaalgehalte aan aflatoxine te bepalen. De woorden „systematisch wordt bemonsterd en geanalyseerd” in Beschikking 97/830/EG kunnen op uiteenlopende wijze geïnterpreteerd worden en moeten dus nader gepreciseerd worden.
- (3) Bij Verordening (EG) nr. 178/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2002 tot vaststelling van de algemene beginselen en voorschriften van de levensmiddelenwetgeving, tot oprichting van een Europese Autoriteit voor voedselveiligheid en tot vaststelling van procedures voor voedselveiligheidsaangelegenheden ⁽⁴⁾ is het systeem voor snelle waarschuwingen over levensmiddelen en diervoeders (RASFF) ingesteld.
- (4) In het belang van de volksgezondheid moeten de lidstaten de Commissie op gezette tijden verslag uitbrengen van alle analyseresultaten van officiële controles die zijn uitgevoerd op zendingen pimpernoten (pistaches) en bepaalde daarvan afgeleide producten van oorsprong of herkomst uit Iran. Die verslagen komen bovenop de meldingsplicht in het kader van het systeem voor snelle waarschuwingen over levensmiddelen en diervoeders.

- (5) Er moet voor worden gezorgd dat de bemonstering en analyse van zendingen pimpernoten (pistaches) en daarvan afgeleide producten van oorsprong of herkomst uit Iran overal in de Gemeenschap op een geharmoniseerde wijze worden verricht.
- (6) Naar aanleiding van verzoeken van enkele lidstaten dient de lijst met punten van binnenkomst waarlangs de onder Beschikking 97/830/EG vallende producten in de Gemeenschap mogen worden ingevoerd, te worden bijgewerkt. Duidelijkheidshalve moet de lijst worden vervangen.
- (7) Beschikking 97/830/EG moet dan ook dienovereenkomstig worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Beschikking 97/830/EG wordt als volgt gewijzigd:

1. Artikel 2 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 5 wordt vervangen door:

„5. De bevoegde autoriteiten van de lidstaten bemonsteren elke zending pimpernoten (pistaches) en bepaalde daarvan afgeleide producten van oorsprong of herkomst uit Iran ter bepaling van het gehalte aan aflatoxine B1 en het totale aflatoxinegehalte voordat zij vanuit het punt van binnenkomst in de Gemeenschap op de markt wordt gebracht.

De lidstaten leggen de Commissie om de drie maanden een verslag voor van alle analyseresultaten van officiële controles op zendingen pimpernoten (pistaches) en bepaalde daarvan afgeleide producten van oorsprong of herkomst uit Iran. Dit verslag wordt ingediend in de maand die volgt op het betrokken kwartaal (*).

(*) April, juli, oktober, januari.”;

b) de volgende leden worden toegevoegd:

„6. Elke zending waarop bemonstering en analyses worden verricht, wordt maximaal 15 werkdagen vastgehouden voordat zij vanuit het punt van binnenkomst in de Gemeenschap op de markt wordt gebracht. De bevoegde autoriteiten van de lidstaten verstrekken een begeleidend officieel document waaruit blijkt dat de zending officieel bemonsterd en geanalyseerd is, onder vermelding van het resultaat van de analyses.

⁽¹⁾ PB L 175 van 19.7.1993, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 343 van 13.12.1997, blz. 30.

⁽³⁾ PB L 75 van 24.3.2000, blz. 59.

⁽⁴⁾ PB L 31 van 1.2.2002, blz. 1.

7. Indien een zending wordt gesplitst, gaan de delen van de zending vergezeld van kopieën van het gezondheidscertificaat en de begeleidende documenten als bedoeld in de leden 1 en 6. Deze kopieën worden gewaarmerkt door de bevoegde instantie van de lidstaat op het grondgebied waarvan de zending gesplitst is.”
2. Artikel 3 wordt vervangen door:

„Artikel 3

Deze beschikking wordt voortdurend getoetst aan de door de Iraanse bevoegde autoriteiten verstrekte informatie en garanties en de resultaten van de door de lidstaten verrichte tests, teneinde te beoordelen of de in artikel 2 vermelde bijzondere voorwaarden een voldoende beschermingsniveau voor de volksgezondheid in de Gemeenschap bieden. Bij dat onderzoek wordt ook nagegaan of de bijzondere voorwaarden nog steeds noodzakelijk zijn.”

3. Bijlage II wordt vervangen door de tekst in de bijlage bij deze beschikking.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 22 juli 2003.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

BIJLAGE

„BIJLAGE II

Lijst van punten van binnenkomst waarlangs pimpernoten (pistaches) en daarvan afgeleide producten van oorsprong of herkomst uit Iran in de Gemeenschap mogen worden ingevoerd

Lidstaat	Punt van binnenkomst
België	Antwerpen, Zeebrugge, Brussel/Bruxelles, Aalst
Denemarken	Alle Deense havens en luchthavens
Duitsland	HZA Lörrach — ZA Weil am Rhein-Autobahn, HZA Stuttgart — ZA Flughafen, HZA München — ZA München-Flughafen, HZA Hof — Schirnding-Landstraße, HZA Weiden — ZA Furth im Wald-Schafberg, HZA Weiden — ZA Waidhaus-Autobahn, Bezirksamt Reinickendorf von Berlin, Abteilung Finanzen, Wirtschaft und Kultur, Veterinär- und Lebensmittelaufsichtsamt, Grenzkontrollstelle, HZA Frankfurt (Oder) — ZA Autobahn, HZA Cottbus — ZA Forst-Autobahn, HZA Bremen — ZA Neustädter Hafen, HZA Bremen — ZA Bremerhaven, HZA Hamburg-Hafen — ZA Waltershof, HZA Hamburg-Stadt, HZA Itzehoe — ZA Hamburg-Flughafen, HZA Frankfurt-am-Main-Flughafen, HZA Braunschweig-Abfertigungsstelle, HZA Hannover-Abfertigungsstelle, HZA Oldenburg — ZA Stade, HZA Dresden — ZA Dresden-Friedrichstadt, HZA Pirna — ZA Altenberg, HZA Löbau — Zollamt Ludwigsdorf-Autobahn, HZA Koblenz — ZA Hahn-Flughafen, HZA Oldenburg-ZA Wilhelmshaven, HZA Bielefeld — ZA Eckendorfer Straße Bielefeld, HZA Erfurt — ZA Eisenach, HZA Potsdam — ZA Ludwigsfelde, HZA Potsdam — ZA Berlin-Flughafen Schönefeld, HZA Augsburg — ZA Memmingen, HZA Ulm — ZA Ulm (Donautal), HZA Karlsruhe — ZA Karlsruhe, HZA Berlin — ZA Dreilinden, HZA Gießen — ZA Gießen, HZA Gießen — ZA Marburg, HZA Singen — ZA Bahnhof, HZA Lörrach — ZA Weil am Rhein — Schusterinsel, HZA Hamburg-Stadt — ZA Oberelbe, HZA Hamburg-Stadt — ZA Oberelbe — Abfertigungsstelle Billbrook, HZA Hamburg-Stadt — ZA Oberelbe — Abfertigungsstelle Großmarkt, HZA Potsdam — ZA Berlin-Flughafen Schönefeld, HZA Düsseldorf — ZA Düsseldorf Nord
Griekenland	Athina, Pireas, Elefsis, Aerodromio ton Athinon, Thessaloniki, Volos, Patra, Iraklion tis Kritis, Aerodromio tis Kritis, Euzoni, Idomeni, Ormenio, Kipi, Kakavia, Niki, Promahonas, Pithio, Igoumenitsa, Kristalopigi
Spanje	Algeciras (Puerto), Alicante (Aeropuerto, Puerto), Almeria (Aeropuerto, Puerto), Asturias (Aeropuerto), Barcelona (Aeropuerto, Puerto, Ferrocarril), Bilbao (Aeropuerto, Puerto), Cadiz (Puerto), Cartagena (Puerto), Castellon (Puerto), Ceuta (Puerto), Gijón (Puerto), Huelva (Puerto), Irun (Carretera), La Coruña (Puerto), La Junquera (Carretera) Las Palmas de Gran Canaria (Aeropuerto, Puerto), Madrid (Aeropuerto, Ferrocarril), Malaga (Aeropuerto, Puerto), Marin (Puerto), Melilla (Puerto), Murcia (Ferrocarril), Palma de Mallorca (Aeropuerto, Puerto), Pasajes (Puerto), San Sebastián (Aeropuerto), Santa Cruz de Tenerife (Puerto), Santander (Aeropuerto, Puerto), Santiago de Compostela (Aeropuerto), Sevilla (Aeropuerto, Puerto), Tarragona (Puerto), Tenerife Norte (Aeropuerto), Tenerife Sur (Aeropuerto), Valencia (Aeropuerto, Puerto), Vigo (Aeropuerto, Puerto), Villagarcia (Puerto), Vitoria (Aeropuerto), Zaragoza (Aeropuerto)
Frankrijk	Marseille (Bouches-du-Rhone), Le Havre (Seine-Maritime), Rungis MIN (Val-de-Marne), Chassieu CRD (Rhône), Strasbourg CRD (Bas-Rhin), Lille CRD (Nord), Saint-Nazaire-Montoir CRD (Loire-Atlantique), Agen (Lot-et-Garonne), port de la Pointe des Galets à la Réunion
Ierland	Dublin — Port and Airport, Cork — Port and Airport, Shannon — Airport
Italië	Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Ancona, Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Bari, Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Genova, Ufficio Sanità Marittima di Livorno, Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Napoli, Ufficio Sanità Marittima di Ravenna, Ufficio Sanità Marittima di Salerno, Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Trieste, Dogana di Ferneti-Interporto Monrupino (Trieste), Ufficio di Sanità Marittima di La Spezia, Ufficio di Sanità Marittima e Aerea di Venezia, Ufficio di Sanità Marittima e Aerea di Reggio Calabria

Lidstaat	Punt van binnenkomst
Luxemburg	Centre douanier, Croix de Gasperich, Luxembourg
Nederland	Alle havens en luchthavens en alle grensposten
Oostenrijk	HZA Feldkirch, HZA Graz, Nickelsdorf, Spielfeld, HZA Wien, ZA Wels, ZA Kledering, ZA Flughafen Wien, HZA Salzburg, ZA Klingenbach/Zweigstelle Sopron, ZA Karawankentunnel, ZA Villach
Portugal	Lisboa, Leixões
Finland	Alle Finse douanekantoren
Zweden	Göteborg, Ystad, Stockholm, Helsingborg, Karlskrona, Karlshamn, Landvetter, Arlanda
Verenigd Koninkrijk	Belfast, Channel Tunnel Terminal, Dover, Felixstowe, Gatwick Airport, Goole Grangemouth, Harwich, Heathrow Airport, Heysham, Hull, Immingham, Ipswich, King's Lynn, Leith, Liverpool, London (including Tilbury, Thamesport and Sheerness), Manchester Airport, Manchester Container Port, Manchester (including Ellesmere Port), Medway, Middlesbrough, Newhaven, Poole, Shoreham, Southampton, Stansted Airport"

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 22 juli 2003

tot wijziging van Beschikking 2002/80/EG tot vaststelling van bijzondere voorwaarden voor de invoer van vijgen, hazelnoten, pistachenoten en bepaalde daarvan afgeleide producten van oorsprong uit of verzonden uit Turkije

(kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 2604)

(Voor de EER relevante tekst)

(2003/552/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 93/43/EEG van de Raad van 14 juni 1993 inzake levensmiddelenhygiëne ⁽¹⁾, en met name op artikel 10, lid 1,

In overleg met de lidstaten,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Beschikking 2002/80/EG van de Commissie van 4 februari 2002 tot vaststelling van bijzondere voorwaarden voor de invoer van vijgen, hazelnoten, pistachenoten en bepaalde daarvan afgeleide producten van oorsprong uit of verzonden uit Turkije ⁽²⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2002/679/EG ⁽³⁾, is bepaald dat die beschikking uiterlijk 31 december 2002 wordt herzien.
- (2) Uit de resultaten van steekproefsgewijze analyse van zendingen gedroogde vijgen, hazelnoten en pistachenoten van oorsprong uit of verzonden uit Turkije blijkt dat de bijzondere voorwaarden van Beschikking 2002/80/EG nog steeds nodig zijn om een voldoende beschermingsniveau voor de volksgezondheid in de Gemeenschap te bieden.
- (3) Bij Verordening (EG) nr. 178/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2002 tot vaststelling van de algemene beginselen en voorschriften van de levensmiddelenwetgeving, tot oprichting van een Europese Autoriteit voor voedselveiligheid en tot vaststelling van procedures voor voedselveiligheidsaangelegenheden ⁽⁴⁾ is het systeem voor snelle waarschuwingen over levensmiddelen en diervoeders (RASFF) ingesteld.
- (4) In het belang van de volksgezondheid moeten de lidstaten de Commissie op gezette tijden verslag uitbrengen van alle analyseresultaten van officiële controles die zijn uitgevoerd op zendingen vijgen, hazelnoten, pistachenoten en bepaalde daarvan afgeleide producten van oorsprong uit of verzonden uit Turkije. Die verslagen komen bovenop de meldingsplicht in het kader van het systeem voor snelle waarschuwingen over levensmiddelen en diervoeders.
- (5) Naar aanleiding van verzoeken van enkele lidstaten dient de lijst met punten van binnenkomst waarlangs de onder Beschikking 2002/80/EG vallende producten in de

Gemeenschap mogen worden ingevoerd, te worden bijgewerkt. Duidelijkheidshalve moet de lijst worden vervangen.

- (6) Beschikking 2002/80/EG moet dan ook dienovereenkomstig worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Beschikking 2002/80/EG wordt als volgt gewijzigd:

1. Artikel 1 wordt als volgt gewijzigd:

- a) aan lid 1 wordt het volgende streepje toegevoegd:

„— meel, gries en poeder van hazelnoten, vijgen en pistachenoten van GN-code 1106 30 90;”;

- b) lid 5 wordt vervangen door:

„5. De bevoegde autoriteiten van de lidstaten bemonsteren steekproefsgewijs zendingen gedroogde vijgen, hazelnoten, pistachenoten en bepaalde daarvan afgeleide producten van oorsprong uit of verzonden uit Turkije ter bepaling van het gehalte aan aflatoxine B1 en het totale aflatoxinegehalte.

De lidstaten leggen de Commissie om de drie maanden een verslag voor van alle analyseresultaten van officiële controles op zendingen vijgen, hazelnoten, pistachenoten en bepaalde daarvan afgeleide producten van oorsprong uit of verzonden uit Turkije. Dit verslag wordt ingediend in de maand die volgt op het betrokken kwartaal (*).

(*) April, juli, oktober, januari.”;

- c) lid 6 wordt als volgt gewijzigd:

Aan het eind van de tweede zin worden de woorden „maximaal 10 werkdagen” vervangen door „maximaal 15 werkdagen”;

- d) het volgende lid 7 wordt toegevoegd:

„7. Indien een zending wordt gesplitst, gaan de delen van de zending vergezeld van kopieën van het gezondheidscertificaat en de begeleidende documenten als bedoeld in de leden 1 en 6, gewaarmerkt door de bevoegde autoriteit van de lidstaat op het grondgebied waarvan de zending gesplitst is.”.

⁽¹⁾ PB L 175 van 19.7.1993, blz. 1.⁽²⁾ PB L 34 van 5.2.2002, blz. 26.⁽³⁾ PB L 229 van 27.8.2002, blz. 27.⁽⁴⁾ PB L 31 van 1.2.2002, blz. 1.

2. Artikel 2 wordt vervangen door:

Artikel 2

„Artikel 2

Deze beschikking wordt voortdurend getoetst aan de door de Turkse bevoegde autoriteiten verstrekte informatie en garanties en de resultaten van de door de lidstaten verrichte tests, teneinde te beoordelen of de in artikel 1 vermelde bijzondere voorwaarden een voldoende beschermingsniveau voor de volksgezondheid in de Gemeenschap bieden. Bij dat onderzoek wordt ook nagegaan of de bijzondere voorwaarden nog steeds noodzakelijk zijn.”.

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 22 juli 2003.

3. Bijlage II wordt vervangen door de tekst in de bijlage bij deze beschikking.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

BIJLAGE

„BIJLAGE II

Lijst van punten van binnenkomst waarlangs zendingen vijgen, hazelnoten, pistachenoten en bepaalde daarvan afgeleide producten van oorsprong uit of verzonden uit Turkije in de Gemeenschap mogen worden ingevoerd

Lidstaat	Punt van binnenkomst
België	Antwerpen, Zeebrugge, Brussel/Bruxelles, Aalst
Denemarken	Alle Deense havens en luchthavens
Duitsland	HZA Lörrach — ZA Weil am Rhein-Autobahn, HZA Stuttgart — ZA Flughafen, HZA München — ZA München-Flughafen, HZA Hof — Schirnding-Landstraße, HZA Weiden — ZA Furth im Wald-Schafberg, HZA Weiden — ZA Waidhaus-Autobahn, Bezirksamt Reinickendorf von Berlin, Abteilung Finanzen, Wirtschaft und Kultur, Veterinär- und Lebensmittelaufsichtsamt, Grenzkontrollstelle, HZA Frankfurt (Oder) — ZA Autobahn, HZA Cottbus — ZA Forst-Autobahn, HZA Bremen — ZA Neustädter Hafen, HZA Bremen — ZA Bremerhaven, HZA Hamburg-Hafen — ZA Waltershof, HZA Hamburg-Stadt, HZA Itzehoe — ZA Hamburg-Flughafen, HZA Frankfurt-am-Main-Flughafen, HZA Braunschweig-Abfertigungsstelle, HZA Hannover-Abfertigungsstelle, HZA Oldenburg — ZA Stade, HZA Dresden — ZA Dresden-Friedrichstadt, HZA Pirna — ZA Altenberg, HZA Löbau — Zollamt Ludwigsdorf-Autobahn, HZA Koblenz — ZA Hahn-Flughafen, HZA Oldenburg-ZA Wilhelmshaven, HZA Bielefeld — ZA Eckendorfer Straße Bielefeld, HZA Erfurt — ZA Eisenach, HZA Potsdam — ZA Ludwigsfelde, HZA Potsdam — ZA Berlin-Flughafen Schönefeld, HZA Augsburg — ZA Memmingen, HZA Ulm — ZA Ulm (Donautal), HZA Karlsruhe — ZA Karlsruhe, HZA Berlin — ZA Dreilinden, HZA Gießen — ZA Gießen, HZA Gießen — ZA Marburg, HZA Singen — ZA Bahnhof, HZA Lörrach — ZA Weil am Rhein — Schusterinsel, HZA Hamburg-Stadt — ZA Oberelbe, HZA Hamburg-Stadt — ZA Oberelbe — Abfertigungsstelle Billbrook, HZA Hamburg-Stadt — ZA Oberelbe — Abfertigungsstelle Großmarkt, HZA Potsdam — ZA Berlin-Flughafen Schönefeld, HZA Düsseldorf — ZA Düsseldorf Nord
Griekenland	Athina, Pireas, Elefsis, Aerodromio ton Athinon, Thessaloniki, Volos, Patra, Iraklion tis Kritis, Aerodromio tis Kritis, Euzoni, Idomeni, Ormenio, Kipi, Kakavia, Niki, Promahonas, Pithio, Igoumenitsa, Kristalopigi
Spanje	Algeciras (Puerto), Alicante (Aeropuerto, Puerto), Almeria (Aeropuerto, Puerto), Asturias (Aeropuerto), Barcelona (Aeropuerto, Puerto, Ferrocarril), Bilbao (Aeropuerto, Puerto), Cadiz (Puerto), Cartagena (Puerto), Castellon (Puerto), Ceuta (Puerto), Gijón (Puerto), Huelva (Puerto), Irun (Carretera), La Coruña (Puerto), La Junquera (Carretera) Las Palmas de Gran Canaria (Aeropuerto, Puerto), Madrid (Aeropuerto, Ferrocarril), Malaga (Aeropuerto, Puerto), Marin (Puerto), Melilla (Puerto), Murcia (Ferrocarril), Palma de Mallorca (Aeropuerto, Puerto), Pasajes (Puerto), San Sebastián (Aeropuerto), Santa Cruz de Tenerife (Puerto), Santander (Aeropuerto, Puerto), Santiago de Compostela (Aeropuerto), Sevilla (Aeropuerto, Puerto), Tarragona (Puerto), Tenerife Norte (Aeropuerto), Tenerife Sur (Aeropuerto), Valencia (Aeropuerto, Puerto), Vigo (Aeropuerto, Puerto), Villagarcia (Puerto), Vitoria (Aeropuerto), Zaragoza (Aeropuerto)
Frankrijk	Marseille (Bouches-du-Rhone), Le Havre (Seine-Maritime), Rungis MIN (Val-de-Marne), Chassieu CRD (Rhône), Strasbourg CRD (Bas-Rhin), Lille CRD (Nord), Saint-Nazaire-Montoir CRD (Loire-Atlantique), Agen (Lot-et-Garonne), port de la Pointe des Galets à la Réunion
Ierland	Dublin — Port and Airport, Cork — Port and Airport, Shannon — Airport
Italië	Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Ancona, Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Bari, Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Genova, Ufficio Sanità Marittima di Livorno, Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Napoli, Ufficio Sanità Marittima di Ravenna, Ufficio Sanità Marittima di Salerno, Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Trieste, Dogana di Ferneti-Interporto Monrupino (Trieste), Ufficio di Sanità Marittima di La Spezia, Ufficio di Sanità Marittima e Aerea di Venezia, Ufficio di Sanità Marittima e Aerea di Reggio Calabria

Lidstaat	Punt van binnenkomst
Luxemburg	Centre douanier, Croix de Gasperich, Luxembourg
Nederland	Alle havens en luchthavens en alle grensposten
Oostenrijk	HZA Feldkirch, HZA Graz, Nickelsdorf, Spielfeld, HZA Wien, ZA Wels, ZA Kledering, ZA Flughafen Wien, HZA Salzburg, ZA Klingenbach/Zweigstelle Sopron, ZA Karawankentunnel, ZA Villach
Portugal	Lisboa, Leixões
Finland	Alle Finse douanekantoren
Zweden	Göteborg, Ystad, Stockholm, Helsingborg, Karlskrona, Karlshamn, Landvetter, Arlanda
Verenigd Koninkrijk	Belfast, Channel Tunnel Terminal, Dover, Felixstowe, Gatwick Airport, Goole Grangemouth, Harwich, Heathrow Airport, Heysham, Hull, Immingham, Ipswich, King's Lynn, Leith, Liverpool, London (including Tilbury, Thamesport and Sheerness), Manchester Airport, Manchester Container Port, Manchester (including Ellesmere Port), Medway, Middlesborough, Newhaven, Poole, Shoreham, Southampton, Stansted Airport"

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 23 juli 2003

inzake de subsidiëerbaarheid van de uitgaven die sommige lidstaten in 2003 zullen verrichten voor het verzamelen en beheren van gegevens die essentieel zijn voor het gemeenschappelijk visserijbeleid

(kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 2629)

(2003/553/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Beschikking 2000/439/EG van de Raad van 29 juni 2000 betreffende een financiële bijdrage van de Gemeenschap in de uitgaven van de lidstaten voor het verzamelen van gegevens, alsmede in de financiering van studies en modelprojecten ter ondersteuning van het gemeenschappelijk visserijbeleid⁽¹⁾, en met name op artikel 4, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 4, lid 3, van Beschikking 2000/439/EG is bepaald dat de Commissie ieder jaar op basis van de door de lidstaten verstrekte gegevens een besluit neemt over de subsidiabiliteit van de door de lidstaten geplande uitgaven en over de hoogte van de financiële bijdrage van de Gemeenschap voor het volgende jaar.
- (2) De Commissie heeft van België, Denemarken, Duitsland, Griekenland, Spanje, Frankrijk, Ierland, Italië, Nederland, Portugal, Finland, Zweden en het Verenigd Koninkrijk vijftien programma's ontvangen waarin is beschreven welke gegevens deze lidstaten tussen 1 januari 2003 en 31 december 2003 willen verzamelen overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1543/2000 van de Raad van 29 juni 2000 tot instelling van een communautair kader voor het verzamelen en beheren van gegevens die essentieel zijn voor het gemeenschappelijk visserijbeleid⁽²⁾. Zij hebben ook aanvragen ingediend om een financiële bijdrage in de uitgaven als bedoeld in artikel 4 van Beschikking 2000/439/EG.
- (3) De Commissie heeft, overeenkomstig artikel 6 van Verordening (EG) nr. 1639/2001 van de Commissie van 25 juli 2001 tot vaststelling van het communautaire minimumprogramma en uitgebreide programma voor gegevensverzameling in de visserijsector en tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen voor Verordening (EG) nr. 1543/2000 van de Raad⁽³⁾, de nationale programma's van de lidstaten voor 2003 onderzocht en heeft, op basis van deze programma's, de subsidiabiliteit van de uitgaven geëvalueerd. Overeenkomstig artikel 6, lid 1,

onder a), van Beschikking 2000/439/EG moet, op basis van deze evaluatie, aan de betrokken lidstaten een eerste tranche worden betaald.

- (4) Een tweede tranche zal worden betaald in 2004, na de toezending aan de Commissie en de aanvaarding door deze laatste van een financieel en een technisch verslag waarin wordt aangegeven in hoeverre de doelstellingen zijn gehaald die bij de vaststelling van het minimumprogramma en het uitgebreide programma waren bepaald, overeenkomstig het bepaalde in artikel 6, lid 1, onder b), van Beschikking 2000/439/EG en artikel 6, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1639/2001.
- (5) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor visserij en aquacultuur,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Bij deze beschikking worden, voor 2003, het bedrag van de subsidiabele uitgaven van elke lidstaat voor het verzamelen en beheren van gegevens die essentieel zijn voor het gemeenschappelijk visserijbeleid en de financiële bijdrage van de Gemeenschap vastgesteld.

Artikel 2

De uitgaven voor het verzamelen en het beheren van gegevens die essentieel zijn voor het gemeenschappelijk visserijbeleid, die zijn vermeld in bijlage I, komen in aanmerking voor een financiële bijdrage van maximaal 50 % van de subsidiabele uitgaven in het kader van het minimumprogramma.

Artikel 3

De uitgaven voor het verzamelen en het beheren van gegevens die essentieel zijn voor het gemeenschappelijk visserijbeleid, die zijn vermeld in bijlage II, komen in aanmerking voor een financiële bijdrage van maximaal 35 % van de subsidiabele uitgaven in het kader van het uitgebreide programma.

⁽¹⁾ PB L 176 van 15.7.2000, blz. 42.

⁽²⁾ PB L 176 van 15.7.2000, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 222 van 17.8.2001, blz. 53.

Artikel 4

1. De Gemeenschap zal een eerste tranche van 50 % van de in de bijlagen I en II vermelde financiële bijdrage betalen.
2. Een tweede tranche zal worden betaald in 2004, na ontvangst en aanvaarding van een financieel en een technisch verslag als bedoeld in artikel 6, lid 1, onder b), van Beschikking 2000/439/EG.

Artikel 5

1. De wisselkoers van de euro die wordt gebruikt voor de berekening van de bedragen die in het kader van deze beschikking subsidiabel zijn, is de in mei 2002 geldende koers.
2. De uitgavendeclaraties en aanvragen om voorschotten in nationale valuta die worden ontvangen van de lidstaten die niet deelnemen aan de derde fase van de Economische en Monetaire Unie, worden in euro omgerekend tegen de koers die geldt voor de maand waarin de Commissie die declaraties en aanvragen ontvangt.

Artikel 6

Deze beschikking is gericht tot het Koninkrijk België, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, de Helleense Republiek, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, Ierland, de Italiaanse Republiek, het Koninkrijk der Nederlanden, de Portugese Republiek, de Republiek Finland, het Koninkrijk Zweden en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland.

Gedaan te Brussel, 23 juli 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

ANEXO I/BILAG I/ANHANG I/ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I/ANNEX I/ANNEXE I/ALLEGATO I/BIJLAGE I/ANEXO I/LIITE I/
BILAGA I

(EUR)

Estado miembro Medlemsstat Mitgliedstaat Κράτος μέλος Member State État membre Stato membro Lidstaat Estado-Membro Jäsenvaltio Medlemsstat	Gastos subvencionables Støtteberettigede udgifter Erstattungsfähige Ausgaben Επιλέξιμες δαπάνες Eligible expenditure Dépenses admissibles Spese ammissibili In aanmerking komende uitgaven Despesas elegíveis Hyväksyttävät menot Bidragsberättigande kostnader	Contribución max. de la Comunidad Fællesskabets maksimale finansielle bidrag Maximaler Gemeinschaftsbeitrag Μέγιστη κοινοτική συμμετοχή Max. Community contribution Participation communautaire maximale Contributo max. della Comunità Maximale bijdrage van de Gemeenschap Contribuição max. da Comunidade Yhteisön osuus enintään Gemenskapens maximala bidrag
België/Belgique	1 000 250	500 125
Danmark	3 568 416	1 784 208
Deutschland	3 090 024	1 545 012
Ελλάς	1 693 432	846 716
España	5 610 985	2 805 493
France	5 562 235	2 781 118
Ireland	2 650 895	1 325 448
Italia	4 242 090	2 121 045
Nederland	2 471 154	1 235 577
Portugal	3 204 843	1 602 422
Suomi	954 618	477 309
Sverige	1 962 020	981 010
United Kingdom	6 547 577	3 273 788
Total/I alt/Σύνολο/Totale/Totaal/ Yhteensä/Totalt	42 558 539	21 279 271

ANEXO II/BILAG II/ANHANG II/ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II/ANNEX II/ANNEXE II/ALLEGATO II/BIJLAGE II/ANEXO II/LIITE II/
BILAGA II

(EUR)

Estado miembro Medlemsstat Mitgliedstaat Κράτος μέλος Member State État membre Stato membro Lidstaat Estado-Membro Jäsenvaltio Medlemsstat	Gastos subvencionables Støtteberettigede udgifter Erstattungsfähige Ausgaben Επιλέξιμες δαπάνες Eligible expenditure Dépenses admissibles Spese ammissibili In aanmerking komende uitgaven Despesas elegíveis Hyväksyttävät menot Bidragsberättigande kostnader	Contribución max. de la Comunidad Fællesskabets maksimale finansielle bidrag Maximaler Gemeinschaftsbeitrag Μέγιστη κοινοτική συμμετοχή Max. Community contribution Participation communautaire maximale Contributo max. della Comunità Maximale bijdrage van de Gemeenschap Contribuição max. da Comunidade Yhteisön osuus enintään Gemenskapens maximala bidrag
België/Belgique	0	0
Danmark	12 468	4 364
Deutschland	0	0
Ελλάς	204 333	71 517
España	0	0
France	455 222	159 328
Ireland	0	0
Italia	980 560	343 196
Nederland	426 904	149 416
Portugal	0	0
Suomi	217 715	76 200
Sverige	98 538	34 488
United Kingdom	2 124 031	743 411
Total/I alt/Σύνολο/Totale/Totaal/ Yhteensä/Totalt	4 519 771	1 581 920

BESLUIT Nr. 2/2003 VAN HET GEMENGD COMITÉ EU-ZWITSERLAND

van 15 juli 2003

tot wijziging van bijlage II (sociale zekerheid) bij de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Zwitserse Bondsstaat, anderzijds, over het vrije verkeer van personen

(2003/554/EG)

HET GEMENGD COMITÉ,

Gelet op de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Zwitserse Bondsstaat, anderzijds, over het vrije verkeer van personen, en met name op de artikelen 14 en 18,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Zwitserse Bondsstaat, anderzijds, over het vrije verkeer van personen (hierna: „de overeenkomst”) werd op 21 juni 1999 ondertekend en is op 1 juni 2002 in werking getreden.
- (2) Bijlage II bij de overeenkomst heeft met name betrekking op de Verordeningen (EEG) nr. 1408/71 ⁽¹⁾ en (EEG) nr. 574/72 ⁽²⁾, zoals bijgewerkt bij Verordening (EG) nr. 118/97 ⁽³⁾, alsook op latere wijzigingsverordeningen, waaronder Verordening (EG) nr. 307/1999 ⁽⁴⁾.
- (3) De Verordeningen (EEG) nr. 1408/71 en (EEG) nr. 574/72 zijn sinds de ondertekening van de overeenkomst een aantal malen gewijzigd. Bijgevolg moeten de desbetreffende wijzigingsbesluiten, namelijk de Verordeningen (EG) nr. 1399/1999 ⁽⁵⁾, (EG) nr. 89/2001, (EG) nr. 1386/2001 van de Commissie ⁽⁶⁾, en (EG) nr. 410/2002, in de overeenkomst en met name in bijlage II daarbij worden opgenomen.
- (4) Overeenkomstig het protocol bij bijlage II bij de overeenkomst moeten de bij de Zwitserse wet vastgestelde uitkeringen bij hulpbehoevendheid in bijlage II bis bij Verordening (EEG) nr. 1408/71 worden opgenomen, aangezien de wetgeving betreffende deze uitkeringen in die zin is gewijzigd dat bepaald wordt dat deze uitkeringen uitsluitend door de overheid worden gefinancierd.
- (5) De voorwaarden en de gevolgen van de keuzemogelijkheid om vrijstelling te vragen van de verplichte Zwitserse ziekteverzekering moeten verder worden verduidelijkt, met name ten aanzien van de termijnen voor de indiening van een aanvraag tot vrijstelling, de gevolgen daarvan voor de in dezelfde lidstaat woonachtige gezins-

leden, de verdeling van de kosten van verstrekkingen bij ziekte tussen de Zwitserse ongevalverzekering en een ziekteverzekering in een lidstaat voor niet-arbeidsgebonden ongevallen, en het recht op verstrekkingen bij ziekte tijdens een verblijf in Zwitserland.

- (6) Als gevolg van een wijziging in de Zwitserse invaliditeitsverzekering moeten de huidige bepalingen van bijlage II betreffende de toekenning van een invaliditeitspensioen en het recht op revalidatiemaatregelen gewijzigd worden.
- (7) Als gevolg van wijzigingen op nationaal Zwitsers niveau in de bevoegdheden of aanduidingen moeten de verwijzingen naar de betrokken ministeries en organen worden gewijzigd.
- (8) Het ingewikkelde en technische karakter van de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels vereist een effectieve en coherente coördinatie door op het grondgebied van de overeenkomstsluitende partijen gemeenschappelijke en homogene bepalingen toe te passen.
- (9) Het is in het belang van de onder de overeenkomst vallende personen dat nadelige gevolgen van de toepassing van verschillende coördinatievoorschriften door de overeenkomstsluitende partijen worden opgeheven of althans in de tijd worden beperkt.
- (10) De wijzigingen op bijlage II moeten daarom ingaan op de datum van inwerkingtreding van de overeenkomst, behalve voor de beëindiging of beperking van de mogelijkheid voor in Portugal en Finland woonachtige personen om van de Zwitserse verplichte verzekering te worden vrijgesteld, die op 1 juni 2003 moeten ingaan,

BESLUIT:

Artikel 1

Bijlage II bij de overeenkomst wordt gewijzigd overeenkomstig de bijlage bij dit besluit.

⁽¹⁾ PB L 149 van 5.7.1971, blz. 2. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1386/2001 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 187 van 10.7.2001, blz. 1).

⁽²⁾ PB L 74 van 27.3.1972. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 410/2002 van de Commissie (PB L 62 van 5.3.2002, blz. 17).

⁽³⁾ PB L 28 van 30.1.1997, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 38 van 12.2.1999, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB L 164 van 30.6.1999, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB L 14 van 18.1.2001, blz. 16.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking op de dag van goedkeuring door het Gemengd Comité.

Dit besluit is van toepassing vanaf 1 juni 2002, met uitzondering van de wijziging op punt 3, onder b), van bijlage II van de overeenkomst waarbij de mogelijkheid voor in Portugal en Finland woonachtige personen om te worden vrijgesteld van de Zwitserse verplichte verzekering wordt beëindigd of beperkt, welke wijziging ingaat op 1 juni 2003.

Vanaf laatstgenoemde datum verliezen de vrijstellingen van de Zwitserse verplichte verzekering, verleend aan in Portugal woonachtige personen, hun rechtsgevolgen.

Artikel 3

Dit besluit wordt bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Gedaan te Brussel, 15 juli 2003.

Voor het Gemengd Comité

De voorzitter

Matthias BRINKMANN

- 3 ter. Op de personen die in Zwitserland werken maar er niet woonachtig zijn en die op grond van punt 3, letter b), aangesloten zijn bij de wettelijke ziekteverzekering van hun woonland, zijn de bepalingen van artikel 22, lid 1, onder a), van toepassing voor elke omstandigheid die prestaties vereist tijdens een verblijf in Zwitserland.”.
- d) Punt 8 wordt vervangen door:
- „8. Onverminderd de bepalingen van titel III van de verordening wordt elke werknemer of zelfstandige die niet langer onder de Zwitserse wetgeving inzake invaliditeitsverzekering valt, beschouwd als verzekerd krachtens deze verzekering gedurende één jaar gerekend vanaf de stopzetting van het werk dat aan de invaliditeit voorafging, indien hij zijn winstgevende bezigheid in Zwitserland heeft moeten opgeven als gevolg van een ongeval of ziekte en de invaliditeit in dit land is vastgesteld; hij is verplicht premies te betalen voor de ouderdoms-, nabestaanden- en invaliditeitsverzekering op dezelfde basis als wanneer hij in Zwitserland zou wonen. Dit is niet van toepassing indien hij onder de wetgeving van een andere lidstaat valt overeenkomstig artikel 13, lid 2, onder a) tot en met e), de artikelen 14 tot en met 14 septies of artikel 17 van de verordening.”.
- e) Punt 9 wordt vervangen door:
- „9. Een werknemer of zelfstandige die niet langer valt onder de Zwitserse wetgeving inzake invaliditeitsverzekering omdat hij zijn winstgevende bezigheid in Zwitserland, die hem de noodzakelijke bestaansmiddelen bezorgden, heeft moeten opgeven als gevolg van een ongeval of ziekte, wordt beschouwd als verzekerd krachtens deze verzekering voor wat de toekenning van revalidatiemaatregelen betreft, alsook tijdens de duur van deze revalidatiemaatregelen, voorzover hij buiten Zwitserland geen nieuw beroep heeft.”.
3. Onder „Sectie A: Vermelde besluiten”, punt 2 „Verordening (EEG) nr. 574/72”, wordt na „399 R 307: Verordening (EG) nr. 307/1999...” toegevoegd:
- „399 R 1399: Verordening (EG) nr. 1399/1999 van de Raad van 29 april 1999 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1408/71 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, en van Verordening (EEG) nr. 574/72 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EEG) nr. 1408/71 (PB L 164 van 30.6.1999, blz. 1).
- 301 R 1386: Verordening (EG) nr. 1386/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juni 2001 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, en van Verordening (EEG) nr. 574/72 van de Raad tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EEG) nr. 1408/71 (PB L 187 van 10.7.2001, blz. 1).
- 301 R 89: Verordening (EG) nr. 89/2001 van de Commissie van 17 januari 2001 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 574/72 van de Raad tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EEG) nr. 1408/71 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen (PB L 14 van 18.1.2001, blz. 16).
- 302 R 410: Verordening (EG) nr. 410/2002 van de Commissie van 27 februari 2002 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 574/72 van de Raad tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EEG) nr. 1408/71 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen (PB L 62 van 5.3.2002, blz. 17).”.
4. Punt 2 van sectie A van bijlage II van de overeenkomst wordt onder het kopje „De bepalingen van de verordening worden voor de toepassing van deze overeenkomst als volgt gelezen:” als volgt gewijzigd:
- a) Onder letter a) betreffende bijlage 1 wordt punt 2 vervangen door:
- „2. Staatssekretariat für Wirtschaft, Direktion für Arbeit, Bern — Secrétariat d'Etat à l'économie, Direction du travail, Berne — Segretariato di Stato dell'economia, Direzione del lavoro, Berna — (Staatssecretariaat van Economische Zaken, Directie Arbeid, Bern).”.
- b) Onder letter d) betreffende bijlage 4 wordt punt 5 vervangen door:
- „5. Werkeloosheid. Staatssekretariat für Wirtschaft, Direktion für Arbeit, Bern — Secrétariat d'Etat à l'économie, Direction du travail, Berne — Segretariato di Stato dell'economia, Direzione del lavoro, Berna (Staatssecretariaat van Economische Zaken, Directie Arbeid, Bern).”.
- c) Letter g) betreffende bijlage 7 wordt vervangen door:
- „Zwitserland
- UBS SA, Genève — Genf — Ginevra (Genève).”.

- d) Onder letter j) betreffende bijlage 10
- aa) worden onder punt 3 „Gemeindeverwaltung — Administration communale — Amministrazione comunale” in de Engelse versie geschrapt,
  - bb) worden in de Engelse versie onder punt 5 „Gemeindeverwaltung — Administration communale — Amministrazione comunale” toegevoegd voor de tekst tussen haakjes „the local authority at the place of residence”,
  - cc) wordt onder punt 6 de benaming „Bundesamt für Wirtschaft und Arbeit, Bern — Office fédéral du développement économique et de l'emploi, Berne — Ufficio federale dello sviluppo economico e del lavoro, Berna” vervangen door:

„Staatssekretariat für Wirtschaft, Direktion für Arbeit, Bern — Secrétariat d'Etat à l'économie, Direction du travail, Berne — Segretariato di Stato dell'economia, Direzione del lavoro, Berna (Staatssecretariaat van Economische Zaken, Directie Arbeid, Bern)”
  - dd) wordt onder punt 7, letter c), de benaming „Bundesamt für Wirtschaft und Arbeit, Bern — Office fédéral du développement économique et de l'emploi, Berne — Ufficio federale dello sviluppo economico e del lavoro, Berna” vervangen door:

„Staatssekretariat für Wirtschaft, Direktion für Arbeit, Bern — Secrétariat d'Etat à l'économie, Direction du travail, Berne — Segretariato di Stato dell'economia, Direzione del lavoro, Berna (Staatssecretariaat van Economische Zaken, Directie Arbeid, Bern)”
5. Sectie B van bijlage II wordt als volgt gewijzigd:
- a) Onder punt 4.23 wordt „387 D XXX” vervangen door „387 Y 1009 (01)”.
  - b) Onder punt 4.25 wordt „388 D XXX” vervangen door „388 Y 309 (01)”.
  - c) Onder punt 4.26 wordt „388 D XXX” vervangen door „388 Y 309 (3)”.
  - d) Onder punt 4.29 wordt „389 D XXX” vervangen door „389 Y 1115 (01)”.
  - e) Onder punt 4.30 wordt „390 D XXX” vervangen door „390 Y 412 (01)”.
  - f) Onder punt 4.31 wordt „390 D XXX” vervangen door „390 Y 412 (02)”.
  - g) Onder punt 4.32 wordt „390 D XXX” vervangen door „390 Y 412 (03)”.
  - h) Onder punt 4.33 wordt „390 D XXX” vervangen door „390 Y 330 (01)”.
  - i) De punten 4.16, 4.46 en 4.47 worden geschrapt.
  - j) Onder punt 4.38
    - wordt in punt 1, letter a), „invaliditeitsverzekering” vervangen door „ouderdoms-, nabestaanden- en invaliditeitsverzekering”;
    - wordt in punt 2 „Bundesamt für Wirtschaft und Arbeit, Bern — Office fédéral du développement économique et de l'emploi, Berne — Ufficio federale dello sviluppo economico e del lavoro, Berna” vervangen door:

„Staatssekretariat für Wirtschaft, Direktion für Arbeit, Bern — Secrétariat d'Etat à l'économie, Direction du travail, Berne — Segretariato di Stato dell'economia, Direzione del lavoro, Berna (Staatssecretariaat van Economische Zaken, Directie Arbeid, Bern)”
  - k) Na punt 4.55 worden de volgende punten toegevoegd:
    - „4.56. 399 D 370: Besluit nr. 171 van 9 december 1998 tot wijziging van Besluit nr. 135 van 1 juli 1987 betreffende de verlening van verstrekkingen als bedoeld in artikel 17, lid 7, en artikel 60, lid 6, van Verordening (EEG) nr. 574/72 en het begrip spoedgevallen als bedoeld in artikel 20 van Verordening (EEG) nr. 1408/71 en onmiskenbare spoedgevallen als bedoeld in artikel 17, lid 7, en artikel 60, lid 6, van Verordening (EEG) nr. 574/72 (PB L 143 van 8.6.1999, blz. 11).
    - 4.57. 399 D 371: Besluit nr. 172 van 9 december 1998 betreffende het modelformulier ten behoeve van de toepassing van de Verordeningen (EEG) nr. 1408/71 en (EEG) nr. 574/72 (E 101) (PB L 143 van 8.6.1999, blz. 13).
    - 4.58. 300 D 129 (01): Besluit nr. 173 van 9 december 1998 betreffende de door de lidstaten toe te passen gemeenschappelijke modaliteiten bij de terugbetalingen tussen instellingen, als gevolg van de overgang naar de euro (PB C 27 van 29.1.2000, blz. 21).
    - 4.59. 300 D 141: Besluit nr. 174 van 20 april 1999 betreffende de interpretatie van artikel 22 bis van Verordening (EEG) nr. 1408/71 (PB L 47 van 19.2.2000, blz. 30).

- 4.60. 300 D 142: Besluit nr. 175 van 23 juni 1999 betreffende de interpretatie van het begrip „verstrekkingen” uit de ziekte- en moederschapsverzekering, bedoeld in artikel 19, leden 1 en 2, de artikelen 22, 22 bis en 22 ter, artikel 25, leden 1, 3 en 4, artikel 26, artikel 28, lid 1, alsook de artikelen 28 bis, 29, 31, 34 bis en 34 ter van Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad, en tot vaststelling van de ingevolge de artikelen 93, 94 en 95 van Verordening (EEG) nr. 574/72 te vergoeden bedragen en de met toepassing van artikel 102, lid 4, van deze verordening te betalen voorschotten (PB L 47 van 19.2.2000, blz. 32).
- 4.61. 300 D 582: Besluit nr. 176 van 24 juni 1999 betreffende de terugbetaling door het bevoegde orgaan van een lidstaat van de bij verblijf in een andere lidstaat gemaakte kosten, overeenkomstig de procedure van artikel 34, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 574/72 (96/249/EG) (PB L 243 van 28.9.2000, blz. 42).
- 4.62. 300 D 748: Besluit nr. 177 van 5 oktober 1999 betreffende de formulieren ten behoeve van de toepassing van de Verordeningen (EEG) nr. 1408/71 en (EEG) nr. 574/72 van de Raad (E 128 en E 128 B) (PB L 302 van 1.12.2000, blz. 65).
- 4.63. 300 D 749: Besluit nr. 178 van 9 december 1999 betreffende de interpretatie van artikel 111, leden 1 en 2, van Verordening (EEG) nr. 574/72 (PB L 302 van 1.12.2000, blz. 71).
- 4.64. 302 D 154: Besluit nr. 179 van 18 april 2000 betreffende de modelformulieren ten behoeve van de toepassing van de Verordeningen (EEG) nr. 1408/71 en (EEG) nr. 574/72 van de Raad (E 111, E 111 B, E 113 tot en met E 118 en E 125 tot en met E 127) (PB L 54 van 25.2.2002, blz. 1).
- 4.65. 301 D 70: Besluit nr. 180 van 15 februari 2000 betreffende de modelformulieren ten behoeve van de toepassing van de Verordeningen (EEG) nr. 1408/71 en (EEG) nr. 574/72 van de Raad (E 211 en E 212) (PB L 23 van 25.1.2001, blz. 33).
- 4.66. 301 D 891: Besluit nr. 181 van 13 december 2000 betreffende de uitlegging van artikel 14, lid 1, artikel 14 bis, lid 1, en artikel 14 ter, lid 1 en lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad betreffende de wetgeving die van toepassing is op de gedetacheerde werknemers en zelfstandigen, die tijdelijk werken buiten de bevoegde lidstaat (PB L 329 van 14.12.2001, blz. 73).
- 4.67. 301 D 655: Besluit nr. 182 van 13 december 2000 betreffende het opstellen van een gemeenschappelijke methode voor de inzameling van gegevens over de vaststelling van pensioenen (PB L 230 van 28.8.2001, blz. 20).
- 4.68. 302 D 155: Besluit nr. 183 van 27 juni 2001 betreffende de interpretatie van artikel 22, lid 1, onder a), van Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad, voor de verstrekkingen bij zwangerschap en geboorte (PB L 54 van 25.2.2002, blz. 39).”
-

RECTIFICATIES

Rectificatie van Verordening (EG) nr. 1319/2003 van de Commissie van 24 juli 2003 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer in de sector melk en zuivelproducten*(Publicatieblad van de Europese Unie L 186 van 25 juli 2003)*

Op bladzijde 16 in de bijlage in de kolom „Bedrag van de restitutie”

in plaats van:

Productcode	Bestemming	Munteenheid	Bedrag van de restitutie
„0402 91 11 9370	L07	EUR/100 kg	8,165
0402 91 19 9370	L07	EUR/100 kg	8,165
0402 91 31 9300	L07	EUR/100 kg	9,67
0402 91 39 9300	L07	EUR/100 kg	9,67
0402 99 11 9350	L07	EUR/kg	0,2081
0402 99 19 9350	L07	EUR/kg	0,2081
0402 99 31 9150	L07	EUR/kg	0,2179
0402 99 39 9150	L07	EUR/kg	0,2179
0404 90 83 9936	L07	EUR/kg	0,2081”

te lezen:

Productcode	Bestemming	Munteenheid	Bedrag van de restitutie
„0402 91 11 9370	L07	EUR/100 kg	6,804
0402 91 19 9370	L07	EUR/100 kg	6,804
0402 91 31 9300	L07	EUR/100 kg	8,058
0402 91 39 9300	L07	EUR/100 kg	8,058
0402 99 11 9350	L07	EUR/kg	0,1734
0402 99 19 9350	L07	EUR/kg	0,1734
0402 99 31 9150	L07	EUR/kg	0,1816
0402 99 39 9150	L07	EUR/kg	0,1816
0404 90 83 9936	L07	EUR/kg	0,1734”